

EBN:

Tradisjonsbæreren

ESOTERISK BULLETIN I NORDEN/TRADISJONSBÆREREN: tidsskrift for

iboende og omkring liggende natur. Dagsavis i Utopia.

Redaktør: Rune L. Hansen. Utgiversted: Midtgard. Landet i landet.

Fullmåne & EBN-79-82, mandag 19. juni 1989.

Neste fullmåne: EBN-83, tirsdag 18. juli 1989.

Bjørnstjerne Bjørnson (norsk, 1832-1910):

De selvsamme bøker og de selvsamme tanker
fra Lindesnes til Nordkap, saadan staten os sanker
i en alting og os alle konserverende forening,
hvori alle pene folk faar en eneste mening.
De selvsamme bøker og de selvsamme tanker,
som flinkt av hele slægten gjør en eneste en,
en fortreffelig fyr, der kan staa paa et ben
og ramse hele lekse, som man slipper et anker.

*

Vitenskapen må følge i naturens fotspor, med tålmodighet og uten
voldtekt ... Det er hva EBN også etterstreber og forsøker.

FORORD:

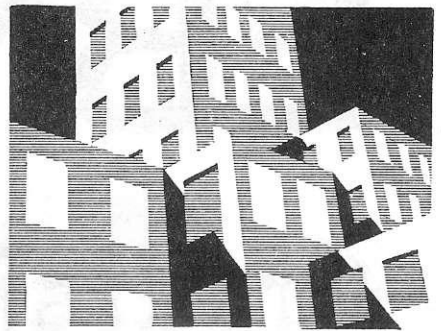
Store, fredelige ikke-voldelige demonstrasjoner i Peking og Kina, med bred oppslutning i folket og omkring i verden. Deres sak forsiktig og fredelig - de ønsker å bli hørt og vist selvfølgelig hensyn. Men en politisk klikk sitter med makt i et slags dårlig system, og slår ned demonstrasjonen med innbitt vold, terror, aggresjon og maktbegjær - i et blodbad av våpen, løgn og angiveri satt i system. Særlig ved hjelp av militærmakt - hærverk, rett og slett. Hvordan kunne soldatene protestere når de først var blitt soldater? Soldatene rykker frem i rekker og rader, og soldatene vet at soldatene i rekken og raden bak seg har ordre om å skyte sine soldaterkamerater foran som skulle finne på å nekte å utføre ordrene. Riktig en ond sirkel av et utpønsket og oppbygget system!

Det som foregår i Kina i disse dager er mildt sagt forskrekkelig, avskyelig og umenneskelig. Og så utvetydig klart i sin tale! Likevel: i løpet av forholdsvis kort tid vil overmakten igjen, ved hjelp av angiveri, vold og løgn, kanskje ha underkuet det kinesiske folket. Ha myrdet og drept en god del av folket også. Det same folket som gjennom tidene har vært med på å opprette og oppbygge en kultur med systemer som muliggjør for en liten klikk av maktmennesker å utøve sitt dødeleggesverk.

Skikkelser som Herodes "den store", Hitler, Hirohito, Stalin, Mussolini, Khomeni, osv. sier sitt om folket og folkene, og om enkeltmenneskene. Skikkelser som får folket til å "elske" seg og å lyde blindt. Og til å tilsidesette all saklighet og forsøk på saklighet - for ikke å snakke om kjærlighet, ærlighet, vennlighet, medmenneskelighet. Alle dyder, alt godt og sant som har med saklighet å gjøre.

Det er og var alt sammen i andre land sier noen. Men for nu å ta Norge som et eksempel. Hva gjør vi med storforbrytere som Norsk Hydro A/S, Statoil,

Sentralsykehuset i Trondhjem, osv.? De fleste av oss, folk flest, hedrer dem enda, som det de er! For vet vi ikke de er storforbrytere? Vet vi det ikke tilstrekkelig? Gjør vi oss blinde? Ser ikke folk i Sunndal ut-

slippene fra fabrikken der? Lukter de det ikke? Ser de ikke den døde og syke fisken? Har de ikke hørt snakk om det? Ser ikke folk på Kyrksaterøra røyken fra fabrikken der? Som en enorm, triumferende Fandens cigar inn i atmosfæren og opp mot himmelen? Ser de ikke at det er et våpen? Ser de ikke munningsilden og den svarte røyken? Folk andre steder, ser de ikke de nedgravde gifttønnene som tyter frem fra bakken? Ser de ikke at de befinner seg i et noe annerledes og større gasskammer enn jødene i konsentrasjonsleirene under 2. verdenskrig? Ser de ikke de enormt katastrofale utslippene? Ser de ikke den stadig mere og globalt fremskredne enorme, overmodne miljøkatastrofen? Ser de ikke overalt omkring seg, at idyllene, naturgrunnet og så mye brister? Ser de ikke hva de ser i tv og massemedia?

Det er mange århundrer siden Helvete ble beskrevet - eller "profetert" - som en svovelpøl av svart røyk, gjerrighet, hor, løgn, babbler, vold, misunnelse, hovmod, osv. Vet de det ikke? Våger de ikke å se seg omkring - på en så slående parallell? Hverken kristelige, humanister, muslimer, taoister eller andre? Eller vil de ikke så lenge det enda finns avgrensede idyller, så lenge de har sin avgrensede, innskrenkede egoisme? Så lenge de enda selv regner med å få leve og overleve litt til? Vet de ikke, at siden etter 2. verdenskrig kan ingen føle seg trygg noen som helst steder i verden? Slettes ikke i skjøgen Babylons favn eller umiddelbare nærhet! Vet de ikke at vår jordiske virkelighet er blitt fullstendig utrygg?!

Jeg syntes det var på sin plass bare å moralisere litt og å vekke i forordet denne gangen! Det er ikke snakk om det å være "dommedagsprofet". Det er gått dithen at det er snakk om saklighet.

RLH

MEST OM NORRØNE MYTOLOGIEN
DENNE GANG! HVILKET DET OGSÅ
VEL BLIR MERE OM EFTER HVERT!

RUNENØKKELEN, omriss ristet
av Rune L. Hansen

Forord: Denne artikkelen fra februar 1987 stod første gang trykt i Ei Djarida nr. 7, men manglet dengang pga. en miss i EL Djarida-redaksjonen billedtekstene. Dessuten gjengis ved denne anledning nu også billedstoffet jeg hadde tilberedt, og benyttes anledningen i EBN-79/82 nu, til en utvidelse samt enkelte små endringer. Bl.a. har jeg på eget vis innarbeidet og tatt hensyn til noen kritiske bemerkninger fra Willy Buzzi, fra et brev fra ham fra Järna 19. oktober 1987. Utvidelsen er rett og slett en utdypelse på noen punkter av den første versjonen som var ment å være ekstra lettlest og sammenfattet, og som jeg selv forsåvidt foretrekker. Ellers vil jeg i sammenheng med artikkelen særlig anbefale Willy Buzzis skrifter, og mine egne øvrige skrifter.

Bare i noe menn kan vi tyde runene og runeornamentikken våre germansk-nordiske forfedre etterlot seg. Jeg sikter da særlig til den andel av disse som har et innhold og en sammenheng som går ut over det "hverdagslige", på hvilket som helst vis. Og til alt ved runene som gjør at vi med hånden på hjertet kan si at vi enda ikke behersker helt hva det dreier seg om. Enda ikke helt begriper det, ... behersker de og hva det dreier seg om. Mange av disse innskriftene med nordens eldste kjente uttrykk for alfabet, er ikke, eller er utilfredsstillende, tolket. Selv om vi stort sett kjenner de enkelte tegns lydverdi er det likevel vanskelig å lese eller å forstå hva som er skrevet, utover visse nyanser og aspekter av det hverdagslige som kanskje de fleste av innskriftene forteller og beretter om i mere eller mindre grad, eftersom såvel sproget som forholdene ellers er endret mye siden runene ble ristet eller risset. Runeskriften ble brukt i nordvestlig Europa; fortrinnsvis og lengst i Norden hvor flere tusen innskrifter er bevart. De er blitt skrevet i løpet av bortimot to tusen år frem mot de siste århundreder, og runealfabetet gjennomgikk flere forandringer i denne tiden.

Gerd Høst i etterordet til sin bok "Runer, våre eldste norske runeinnskrifter" fra 1976, sier typisk og nysgjerrig nok nok bl.a.: "Runene må hos våre forfedre ha vakt bestemte religiøse og mystiske forestillinger. De synes til å begynne med å ha vært mer hellige symboler enn bokstaver. (...) og det er nettopp dette som sammen med vårt manglende kjennskap til vår gamle mytologi og samfunnsstruktur gjør at så mange av de gamle innskriftene ennå byr på gåter. Mens en latinsk og gresk innskrift vanligvis er tydet i og med den sproglige analyse, så starter vanskelighetene hos oss ofte i og med denne analysen."

Ut fra disse runene og andre innflytelser, er vårt skriftsprog og bokstavene slik vi idag bruker dem blitt til. Runene er - iallfall helt ut tilsynelatende - avledet fra forbilder i det gamle greske alfabet, som igjen har sin bakgrunn særlig fra

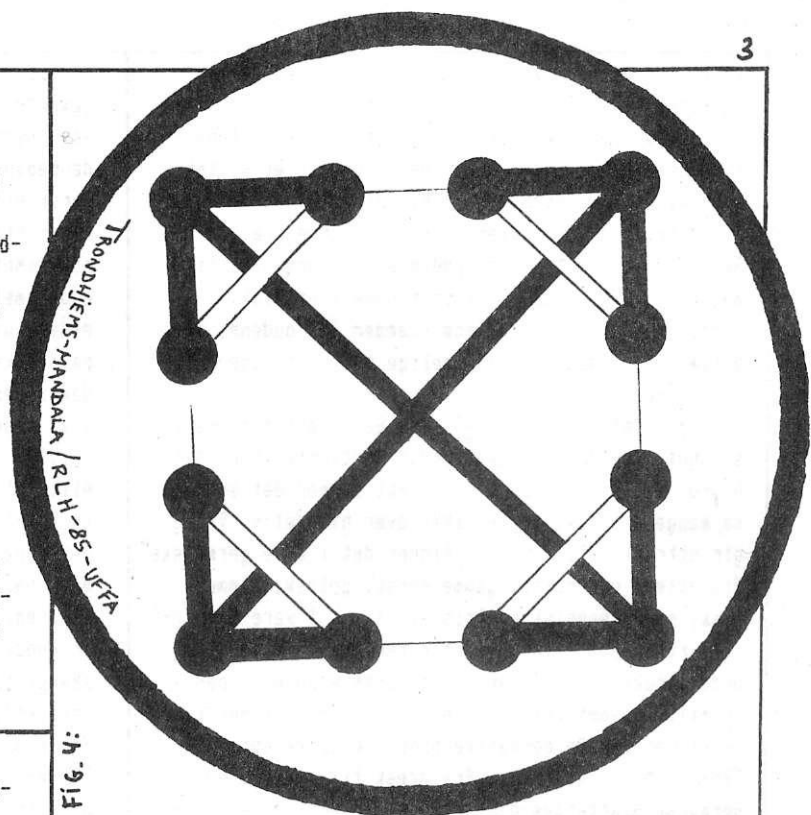

FIG. 4:

semittene. Helleristninger, som vi også har mange av i Norden, er noe annet og eldre, og skal vi ikke gå inn på her. Helleristningene har også vært en slags skrift, men ikke i samme forstand og tilsynelatende uten fonetisk alfabet. Bemerkes skal også at runealfabetet, skriften - ikke er det samme som sproget! Det levende sproget, lydene, det fonetiske, er på det næmeste blitt "flettet" eller kanalisert ned i alfabetets bokstaver.

Sproget i våre eldste bevarte innskrifter fra folkevandringstiden og før, frem mot ca. år 500 e. Kr., betegnes som urnordisk. Nordisk utgjør den nordlige del av den germanske sprogatt. Gerd Høst sier i sin bok bl.a.: "Urnordisk står på et noe eldre sprogtrinn enn de andre gammelgermanske dialektene. Særlig er de såkalte stammevokaler (urnord. gastiR, hornā, gtyisk gast, horn) bedre bevart. I Åpet av 6. årh. begynner dette innskriftsproget å vise overgang til mer moderne former, nærme seg gammelnorsk, ved bl.a. at slike vokaler faller bort og "omlyd" og "brytning" setter inn. I løpet av denne overgangstiden" gikk også en del av futharkens 24 runer ut av bruk, og enkelte runer skiftet form.

Hun påpeker helt riktig i begynnelsen av sin bok: At "det greske alfabet er en forbedring av et semittisk (fønisk) alfabet, bl.a. ved sin innføring av særlige vokaltegn. Direkte eller indirekte avleggere av det greske alfabet er bl.a. det etruskiske alfabet, det latinske alfabet, de oskisk-umbriske, venetiske og andre italiske alfabeter, runene og de slaviske alfabetene." Hun sier også: "De eldste norske runeinnskriftene kan muligens tidfestes til 3. århundre, og runene råde grunnen alene i Norge til inn i det 10./11. århundre, dvs. de hadde på Olav den helliges tid ca. ni-hundre års tradisjon bak seg. (...) Det greske alfabet kom til Italia i det 8.-7. årh. f. Kr. Fra Hellas og Italia gikk så alfabetet sin seiersgang utover verden. Det ble kirkens alfabet og erobret verden med den kristne lære. Til Norge kom det latinske alfabetet med kristendommen først i det 11. årh., dvs. at vi dengang fikk ikke bare et troskifte, men også et skriftskifte. Men det ville være galt å tro at det overhodet ikke ble skrevet eller

lest i Norge før da. Alt på Kristi tid kan det ha vært skriftkyndige folk i Norden."

Også sier hun: "Alle gamle skrift- og alfabet-typer tillegges i den hjemlige tradisjon et mytisk opphav, som hos egyptere, babyloniere, indere, kinesere, grekere, romere, jøder og armenere. Skriften er skapt av en guddom eller formidlet til mennesket av en gud. Slik er runene i nordisk tradisjon reginkunnar ("som stammer fra gudene, av gudeatt"), skapt av guddommelige makter og åpenbart av dem for menneskene."

Hva betyr ordet runer? spør Gerd Høst etsteds i sin bok. "Det er et kjent ord," fortsetter hun; "vi bruker det den dag i dag, men det er med det som med så mange ord - vi tenker ikke over hva det virkelig gir uttrykk for. (...) Vi finner det i alle germanske dialekter: urnordisk, gammelnorsk, gotisk, gammel-tysk, gammelengelsk og frisisk. (...) I våre urnordiske runeinnskrifter," fortsetter hun, "finner vi ordet brukt alt i 4. årh. Den berømte goterbispen Vulfila (navnet betyr "liten ulv") som på samme tid laget den første germanske bibeloversettelsen (se EBN-14/15, s. 41, r1h), fra gresk til gotisk (en germansk Svartehavs-dialekt som minner ikke så lite om vårt gammelnorsk), oversatte det greske ordet for "religiøst mysterium, hemmelighet" med runa. Vi finner det også på gammelirsk i hunkjønnsordet rún = "hemmelighet".

Fig. 1:

Alliterasjonen er det metriske prinsipp for all den gammelgermanske diktningen, hvilket vi også ser i en del av våre eldste runeinnskrifter. At to ord alliterer vil si at de begynner med samme konsonant eller med samme eller forskjellig vokal. Alliterasjon kalles også bokstavrim, eller stavrim. Omkring kristendommens innførelse ble stavrimet mere og mere etter hvert avløst av det latinske enderimet, påpeker Gerd Høst i sin bok. Hun sier og at vår eldste diktning er "aksentuerende"; dvs. at rytmen bygger på avvekslende trykksterke og trykksvake stavelser. At den gammelgermanske strofe "består av to eller flere verslinjer som utgjør et hele. En verslinje består gjerne av to halvlinjer," sier hun, "der ett eller to trykksterke ord eller stavelser i første halvlinje alliterer med ett eller to trykksterke ord eller stavelser i andre halvlinje." Dette nevnt som et eksempel på at også sprogfølelsen har gjennomgått endringer på forskjellig vis.

Runene har mest rette streker hvor de klassiske bokstaver er runde, hvilket viser at de helst er blitt ristet inn med skarpe instrumenter. Runene kaller vi derfor gjerne "staver", pga. deres rette form. De har vært brukt av alle de germanske folk, men hovedsaklig i Norden og delvis i England ble det også laget monumentalinnskrifter på sten. Skrifetreningen, linjereningen, kunne være forskjellig-artet i runeinnskriftene. Og to eller flere runer som skrives sammen, flettes inn i hverandre, er blitt kalt binderuner eller ligaturer. Videre kunne en enkeltrune stå for en dobbeltrune, en a kunne f.eks. leses både a og aa.

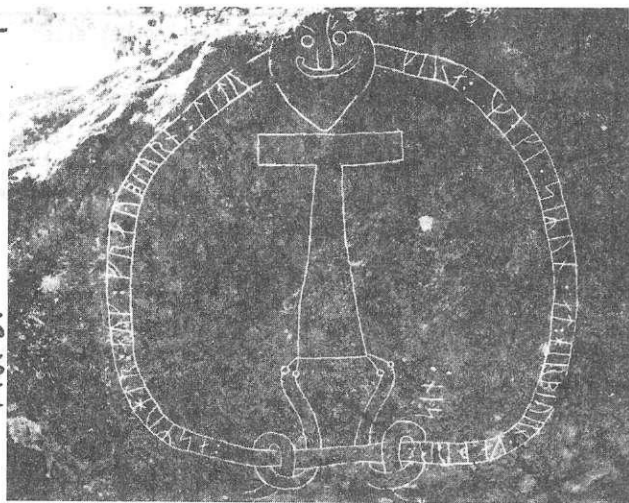
Gerd Høst sier: "Foruten hos skandinaverna kom runene i bruk også hos tyskerne og friserne i Sør- og Mellom-Europa, hos englenderne i vest og hos goterne ved Svartehavet, dvs. hos de øvrige germanske stammene. Men hovedsentret for runekunsten var og ble Skandinavia." Og Willy Buzzi sier at i Sverige har man en forholdsvis størst andel av billedrunestener; der bildene har større innhold enn tekstene.

Hvert tegn i runealfabetet hadde sitt eget navn. Hvilket viser at runene ikke bare hadde lydverdi, men og begrepsverdi. "Irunen" - I - er en vertikalstav, den bærende grunnstaven i runealfabetet, jegets vokal, jegrunen. Hagalrunen representerer konsonanten H. Assrunen, er asgudens rune som representerer A. osv. Runene ble ansett å være av guddommelig opprinnelse; belysende i så måte er f.eks. den vestgotiske Nolebystenens innskrift fra 600-tallet, der de kalles "de fra gudene stammende", eller Sparlösastenen oppfordring til leseren om å tyde "de fra gudene stammende runene" - akkurat samme uttrykk gjenfinnes i runeavsnittet "Rúnatal" i Eddaens Hávamál. De var guddommelige og skulle ikke ristes uten å være i tråd med sin opprinnelse. Egil Skallagrímsons saga gjengir en belysende og merkverdig episode, hvor en bondesønn i nabolaget ukyndig hadde ristet runer. Egil skraper bort de feilristede runer før han brenner barden de stod på og selv rister nye runer. Derefter kvad han:

Dreng skal ikke runer riste,
om han ikke rett dem setter;
mang en mann kan bli vill-ledet
av mørke stavers merker!

Våre germanske forfedre oppstilte lydtegnene på en avvikende måte i forhold til de øvrige folk: mens de semittiske, greske og italienske alfabeter i alminnelighet begynner med A-B-C- osv., begynner runerekken med F-U-TH-A--

FIG. 3:

R-K, og runerekken kalles derfor også for futhark. (Som ordet "alfabet" bygger på de to første bokstavene i det greske alfabet, alfa og beta, er runealfabetet blitt kalt futhark etter de første seks tegnene i runerekken.) Den ble delt i tre grupper eller ætter, hver på åtte runer. (I vikingetiden blir en innskrenket versjon av futharken, den yngre runerekke med kun 16 bokstaver, brukt - denne også inndelt i tre, eller også to ætter).

Hvordan ser vårt alfabet ut pr. idag, i forhold til dengang? Den eldre, samgermanske runerekken hadde 24 bokstaver; de fleste kan vi gjenfinne i dagens norske alfabet, som har 29 bokstaver. Bare små tilsynelatende forbedringer er kommet til: bl.a. de sernordiske vokalene æ-å-ä. Bortsett fra at de enkelte bokstavens utseende og rekkefølge har endret seg noe, i retning av gamle klassiske versjoner, samt at små bokstaver, minuskler, er kommet til som skriftversjoner.

Arsaken til at det idag er vanskelig å forstå runeinnskriftene, er naturligvis først og fremst at sproget har utviklet (eller innviklet) seg, og at oppfattelsen av verden og interesser var annerledes. Sprogets og alfabetets bokstaver kunne også brukes, for oss idag med uvante motiver og i uvante sammenhenger.

Runene var f.eks. noe mere enn "bare bokstaver", enn bare skrifttegn. Roderich Stintzing sier i en artikkel om Odinsmysteriene ("Uppsala högår och Odinsmysterierna" i svenske tidsskriftet *Antropos*, sept. 1961) f.eks.: "med runor menas återigen inte närmast de skrivtecken som ristats i trä eller sten utan språk i bunden form, galdrar som man också kallade dem. I sådan bunden versform, i rytmiskt formade minnesrunor, bevarades i forna tider all högre kunskap, inte blott kunskapen om gudar och hjältar och märkliga händelser, utan även lagkunskapen, läkekonsten och allehanda riter och besvärjelser. På detta sätt kunde i dessa tider, då skriftliga minnesmärken nästan saknades, forntida kunskap bevaras oförvanskad genom många släktled. Om Odin själv säges, att han alltid talade i sådan versform, en ordets mästare, som därmed också blev skaldekonstens grundläggare."

Finnes det så noen runenøkkel? Og i det tilfelle: av hvilken beskaffenhet er denne? - Vil den kunne hjelpe oss til å tolke og å forstå innskriftene (i videste betydning) fra dengang?

Da må den være av en slik beskaffenhet at den lar oss se eller oppleve, forstå, verden som med øynene til alle de som ristet innskriftene, til den tidens mennesker.

Eller vil den være en runenøkkel for sproget slik vi bruker det idag; til å forbedre og utvikle sproget av idag? Kanskje den også viser oss de åndelige røtter og sammenhenger for de enkelte runer eller bokstaver?

Eller både og: - både lar oss forstå alt med innskriftene, og forbedrer den sproglige kommunikasjon? Og evt. annet!

Da Rudolf Steiner (1861-1925) var i Oslo i 1910, ble han av Ingeborg Møller i respekt stilt følgende spørsmål: Når kan vi i Norge håpe på et åndelig oppsving? Steiner gav henne det "gåtefulle" svar: Wenn sie den Runenschlüssel finden - når dere finner runenøkkel! (Henv.til tidsskriftet *Libra*, nr. 3, 1961 og nr. 4, 1986).

At hans svar er riktig kan jeg bekrefte; fordi runenøkkel faktisk og definitivt ble funnet i Trondhjem høsten 1984!

Skal dette være en kort artikkel, som jeg er blitt anmodet om, kan her imidlertid ikke sies stort mere. Skal jeg derfor nu i noen linjer redegjøre for saksforholdet kortfattet må fremstillingen bli meget mangelfull og antydningvis om jeg aldri så meget velger mine ord med omhu! Men la det først være sagt: jeg kommer svært gjerne tilbake til saken. La dette nu derfor være å betrakte som en kortfattet søken etter klargjøring og som en introduksjon.

Runenøkkel er absolutt et enkelt og gitt redskap for orientering, og vil særlig forbedre og utvikle den sproglige kommunikasjon i nutid og fremtid, samt opplyse fortids forhold. Og den er så vesentlig - og så enkel, naturlig og gitt at den nødvendigvis trer inn i våre kultursammenhenger. Ikke som noe dogme eller som noen død bokstav eller figur, men som et hjelpemiddel for den enkelte og våre kulturer - særlig når det gjelder bevissthetsmessig orientering og kommunikasjonssammenhenger.

Når dette nu etter hvert mere og mere inntreffer, vil den f.eks. i bruk være en selvfølgelighet i all undervisning, såvel i barneskolene som i ethvert akademi, og i alle videnskapelige sammenhenger og i media.

Den tilsvarende på sett og vis, som en metamorfose, Mjølner - asguden Tors hammer - som en tregreningsnøkkel. Denne Tors truhammer blir Runenøkkel eller med et annet ord Erkjennelsens nøkkel, sammen med at Tor selv overgår i Vidar. (Det dreier seg mao. også om slutten på Fimbulvinteren, hjertenes lange kuldeperiode, og Ragnarokk).

Runenøkkel kan betegnes som en tregreningsnøkkel, som en visdommens nøkkel, som urnøkkel, eller med andre poetiske navn: men det er ikke navnet det kommer an på! Implisitt i denne nøkkel er den trefoldige sirkelen. Enhver sirkel, om enn den er perfekt eller ikke geometrisk sett, er 3-foldig! Eller også omvendt: implisitt i sirkelen er nøkkel.

Den trefoldige sirkelen struktureres av Midtgard, Utgard og Asgard i den nordiske mytologien - hvor sirkelen selv bl.a. også er blitt betegnet som elven Iving. For å si det på én bestemt måte og forenklet. Solguden Balder som bor i Breidablikk sammenfatter den trefoldige sirkelen. Breidablikk tilsvarende et bevegelig perspektivets øye som kan henlegges hvor som helst som utgangspunkt for orientering!

Om vi ser for oss stammen eller altså aksene i runenøkkel som f.eks. den hebraiske kabbalaens figurlige midt-

Fig. 2:

stamme - hvor vi til hver side har Jakin og Boas - har vi i øvre enden Kether som tilsvarer Balders himmelske Breidablikk (mao. Perspektivets øye), og i den nedre enden Malkuth som jo tilsvarer Midtgard. (Samtidig kan vi se for oss Jakin liksom vel som Malkuth som Fødselens port, - og Boas liksom vel som Kether som den Erkjennelsens port som Runenøkkelen er nøkkel for).

A finne runenøkkelen er denne erkjennelse, som var tredjedelen av den Ordets morgengave, av den eteriske Krist's morgengave som definitivt ble gitt i Trondhjem høsten 1984. Eteriske Krist selv synes å ha vært virsom og midt iblandt oss siden før første verdenskrig; men uten i særlig monn å bli fattet tilstrekkelig. Og derfor har soldemonen Azuras kunnet gå så seierrikt frem, hvilket han stadig i full fart gjør, i spissen for skjøgen Babylon og sine hærskarer.

Runenøkkelen er mao. et Ordets gave og redskap. Ved dens hjelp vil de "tomme" tunger, babbelet, spetakkelet forstumme. De tomme tunger som mildt sagt har hatt uver på tungen.

Midtgard kan være hvilket som helst eller ethvert sentrum, i enhver tenkt "sirkel" (eller også kule). Kan være et hvilket som helst bestemt virkelighetsrom eller landskap, men også ethvert bestemt midtpunkt hva enn det måtte være - i den forstand det peker på en gitt og avgrenset verden eller noe som avgrenser. I den nordiske mytologien ble begrepet brukt om sirkelen eller sentrum; men ikke som et

enfoldig begrep. Vi kan henlegge vår oppmerksomhet eller interesse til ethvert Midtgard.

Midtgardsormens opprinnelige navn var Jormungand, som betyr "den veldige stav". Den ble etter oppfostring i Jotunheimen av asene kastet ned i det dype verdenshav - og den vokste og ble så stor at den kan legge seg i en ring om jorden og bite seg i sin egen hale. Derfor heter den Midtgardsormen: den spenner omkring hele Midtgard.

Den i kraft av sin inderlighet, store norske forfatter Henrik Ibsen (1828-1906) skrev ikke svært mange lødsrevne dikt, men her er et av dem som passer godt tilslutt ... Det heter "Sang til fedrenes minne (13. jan. 1858)":

I folkeminnets lunde
er mången skyfull egn;
der runestene stande
med varselfulle tegn;
derfra vi vel fornemmer,
i saga som i sagn,
en hør av spredte stemmer; -
men ingen enhetsklang.

Dog, vinner åndens betydning
til målet frem i Nord,
da finner vi betydning
i minnets spredte ord;
og er først skaldens lue
på ny i folket vakt, -
bak døgnets dunst vi skue
det deltes frendepakt.

Ti klarsyn for det svundne
er slektens første trang,
ifall det åndsforbundne
skal vorde ett en gang, -
ifall den fjerne torden,
som treklang sterk og fri,
skal bre bud i Norden
om minnets poesi.

o---o---o

TEKST TIL BILDENE:

1: Det greske alfabet ble dannet etter fönikiske forbilder. Med mange lokale varianter spredte det seg over hele Grekenland. En av disse, det chalkidiske alfabet fra Vestgrekenland sees her inngravert på en terrakottafigur fra 7. årh. f.Kr. Grekerne var idvrig de første som angav vokaler (7 ialt) selvstendig i sitt alfabet.

2: Bronsebilde fra Island i omtrent naturlig størrelse, forestiller kanskje Tor som holder sin hammer? Eller er det en shaman som holder hammeren til runeboen/trommen?

3: Torsbilde med torshammer på en runesten fra Aby (Västernorrland, Södermanland) i Sverige.

4: Denne viser en firfoldig tregreningsnøkkel, her ment som kunstnerisk kontemplasjon. Idvrig er nøkkelen i seg selv jo ingen fonetisk bokstav, men kan også sies å stå som et "midtpunkt" mellom sproget på den ene side, og tallenes verden på den annen side, altså mellom det som måles og det som måles. Men det skal og kan sies på mange måter.

Rune L. Hansen

Hun skrev sin rune

Noen ord om Aslaug Låstad Lygre, av rlh

Aslaug Låstad Lygre (1910-66) er blandt Norges fremste kvinnelige lyrikere ved siden av navn som Tove Lie. (Sistnevnte lever enda, se EBN-8). Aslaug Låstad Lygre var en særege og mild kvinne, men med kraft. På noe vis minner hun om svenske Edith Södergran (1893-1923, se EBN-19-40), men er mere drømmeaktig. Begge var de sterkt naturforbundne, med et søkende, saklig uferdig, inderlig forhold til samfunnet.

Hun var absolutt et oppriktig menneske underveis. Hun skrev 6 diktsamlinger, på sin dialekt. Et av hennes dikt, "Ei verd i mitt hjarte" - som forteller om en verden hvor "ingen bygde Babels tårn", avslutter med setningen: "For ingen vil i røynda knusa eit menneskehjarte - men ei verd døyder dei gjerne." Paradoksale ord liksom aktuelle som dengang de ble skrevet. Hun hadde et naturlig, enkelt og oppriktig avstandtagende forhold til Babylon; og mye i diktene dreier seg om dette, er skrevet i dette kontrastområdet. I et dikt heter det f.eks.: "Så stilt skulle det vera i byane - så stilt at vi kunne høyra duene kurra over tak og tårn". Og i et annet: "For enno er vi herre over larmen. Enno veit vi å gjera våre lydmaskiner stumme for ei stund - og enno finst det ei einsleg strand bortom vegane."

Babylons spetakkel og rasende omsegripende system plaget henne dypt inderlig. I et annet dikt sier hun bl.a.: "Ei ny jord skal vi byggja - vi som overlevde. (...) Ei ny jord skal vi reisa opp av den øydelagde - ei betre jord der ufred ikkje finst. (...) Adam og Eva er vi ikkje, for vi får ikkje eit Paradis i medgift - men kanskje ein grushaug. Noa er vi ikkje, for vi har inga due å senda ut, og oljeblad finst ikkje."

Vi, våre barn og barnebarn som overlever, får et Helvete som utgangspunkt - om noe.

Ivar Eskeland skriver i forordet til sin samling med "Dikt i utval" (fra 1978) av henne, om diktene, at: "Dei beste er bortimot lytelause. Og dei er djupt musikalske. Det var songbotn i Aslaug Låstad Lygre. Mollstemd. Reint - og enkelt - er hennar diktarlege vitnemål. Naturen, den karrige nordhordlandske, både land og sjø, lever, særleg når skildringa tener eit diktarleg føremål ut og opp over naturen. Og det er oftast så. Då kan ho stundom nå det sublime".

Nedenstående dikt og smakebit er fra samme samlingen, "Rit di rune" fra 1957:

RIT DI RUNE

Du skal kveikja lykta di og søkja,
tunge lemmar lyfta, vindtrapper gå,
under låge bjelkar ryggen krøkja,
under høge kvelvar oppreist stå,
ifrå løyndegangar tårnet nå.

Du skal tyda runer som er rita -
vårt du fingrar over muren dreg.
Mykje veit du - meire skal du vita.
Her har vismenn vandra føre deg.
Her skal andre følgja dine steg.

Legg ditt øyra inn til desse vegger,
høyr den tale som stig her ifrå -
klokkeklemt og tunge slag av slegger.
Vandrar lyfta lykta di og sjå.
Rit di rune under - sjølv - og gå.

*

Spiritualiseringen av vikingskibet i tregreningsarbeidet

av Willy Buzzi

Hvorledes står tregreningsarbeidet i forhold til den nordiske kulturutvikling? Hva er egentlig folkesjelene og deres oppgaver i helheten? Hva er Nordens idé?

Slike og lignende spørsmål må etterhvert aktualiseres. Hele den nordiske myteverden må heves opp i dagsbevisstheten, slik som man hever opp en sunket skatt i dagslyset.

Det er ikke spørsmål om å "vende tilbake" til den nordiske mytologi. Det ville være en blindgate. Den nordiske mytologi må spiritualiseres. Hver komponent i den nordiske mytologi - inklusive Kalevala - tilsvarer et spirituelt begrep, som må erobres i et erkjennelsesarbeide.

Som et lite eksempel på dette kan man nevne vikingskibet. Vikingskibet er tredelt i foran, midte og bak. Bak er roret, et større, metamorfosert åreblad. Her skjer styringen. Det er viljespolen. Foran i stavnen, bak skibets dragehode, står vikingen som speider mot horisonten, det fjerne, som nære mål. Det er tankepolen. Viljesstyringen - retningen - er koordinert med tenkningens åndshorison. Hos vikingene gjaldt det de fysiske horisonter.

Skibets midte representerer følelseskraftene. I skibssidenes bård av brystskjold, og i roingen - hvor årene vekselvis pløyer vannflaten og suser gjennom luften - betones det rytmiske system: åndedrett og blod. Slik er hele vikingskibet en "tregrenet organisme", besjelet av vikingene foran, i midten og bak. Foran har skibsorganismen sin sans/nervepol - tanken - i midten sitt rytmiske system - følelsen - og bak sin vitalpol, viljen.

Men vikingskibet skal spiritualiseres. Hva vil det konkret si? Når vikingskibet stevnet frem mot et mål rådet også et skibsfelleskap. På et nutidig, spirituelt plan er f.eks. arbeidet med den sosiale tregrening uttrykk for et åndsfelleskap. Om vi altså har et tregreningsteam av samvirkende personer, som selv utøver frihet, likhet og broderskap i sin tanke, følelse og vilje, så er dette selve vikingskibet. På et nutidig, spirituelt plan.

Sett fra dette synspunkt er vikingskibet ikke annet enn selve den åndelige gruppesjelsvirksomhet, som samler seg målbevisst om tregreningens idé.

* Willy Buzzi, 1977.

Hårnoter: 1 gammelgyptisk parykk; 2 og 3 gammelgresk kvinne- og mannsfrisyrer; 4 romerinne, ca. år 100; 5 massai; 6 japanerinne; 7 mann fra Ny Guinea; 8 tysk kvinnefrisyrer, ca. 1500; 9 negerkvinne (Kongo); 10 indianer (Ildlandet); 11 nordamerikansk indianer; 12 fransk mannsfrisyrer; ca. 1400; 13 og 14 italiensk kvinne- og mannsfrisyrer, ca. 1500; 15 Maria Stuart-frisyrer, ca. 1560; 16 og 17 nederlandsk manns- og kvinnefrisyrer, ca. 1650; 18 allongeparykk; 19 Sévigné-frisyrer; 20 og 21 kvinne- og mannsfrisyrer, ca. 1750; 22 rokokko manns-parykk, ca. 1750; 23 høy kvinnefrisyrer, ca. 1780; 24 kvinnefrisyrer (Titus-frisyrer), ca. 1800; 25 og 26 manns- og kvinnefrisyrer, ca. 1830; 27 Eugénie-frisyrer, ca. 1860; 28 Alexandra-frisyrer, ca. 1880; 29 kvinnefrisyrer ca. 1900; 30 garçonfrisyrer, 1925; 31 kvinnefrisyrer, ca. 1935; 32 kvinnefrisyrer, 1971.

En rekke epistler om fredstid,
nr. 1:

PA HENGENDE HÅRET

Under 2. verdenskrig gikk folk kledd i gråe, triste klær her i landet, jevnt over, og også i andre land. Folk gjør det enda i spesielle andre land, f. eks. Tsjekkoslovakia. Men 3. verdenskrigs folkekledning er blitt en annen på flere måter. Nu er det den hvite kittelen og det mørke slipset som dominerer på bestemt vis, og ellers unaturlige, glørete farger på syntetiske stoffer. Mønstrene gjerne tåpelige og abstrakte. Ellers har mye ungdom gått med blålige jeans etter James Dean i filmen "Rotløvs ungdom"; lengselens farve. Det er slett ikke lenge siden folk av hankjønn ble direkte mobbet og trakassert hvis de ikke gikk kledd i hvit skjorte med slips, og sorte, nypussede lærsko! Overalt foregikk mobbingen, trakasseringen. Folk ble nektet adgang til serveringssteder, osv. osv. Også håret skulle være på bestemt vis: dvs. kortklipt. Hadde en hår nedover ørene eller i nakken fikk en slengt mye innbitt dritt etter seg; fra de fleste i den generasjon som i dag har funnet seg i tidenes vekslings og absolutt ikke vedkjenner seg fordoms hysteriske fordømmer. A ha

langt hår var forbehold kvinner, som igjen helst ikke skulle ha kortklipt hår, og være iført skjørt eller kjole som ikke var for kort. Molboland er, likesom Ku Klux Klan, eller 2. verdenskrigs grøsselige mord på omtrent 6 millioner jøder, en realitet, som bekjent.

En generasjon hvor folk flest var (og er) fanastisk dumme, med hensyn til vesentligheter, og hysterisk fordomsfulle. De vedkjenner seg som sagt absolutt ikke hva som har skjedd, i dag. Men mye av det sitter igjen enda blandt folk flest. På de ikke så intime og personlige plan av samfunnslivet er enda folk flest iført hvit kittel, eller skjorte og slips, og sorte sko. Håret kan være lengre. I all slags næringsliv gjør det seg spesielt særlig gjeldende, og i all offentlighet. Samfunnet er enda gjennomsyret av slike holdninger, hvis rette navn er fordømmer, og også av manglende dristighet og mot til å bryte med de, gjennomskuede. Særlige slags fordømmer som er fremsprunget av Jante-loven. Fordømmer som har sine røtter i merkverdigheter.

Jeg snakker om generasjoners holdninger og fordømmer. Fordømmer en nødvendig vil vedkjenne seg.

Slipset er forresten riktig tydelig et bilde av Fandens hale; som stikker ut fra strupehodet. Trodde du kanskje det var et nytteplagg, eller et pynteplagg? Men det er også en hundelenke omkring halsen. Og folk trekkes hit og dit! Geleides. I bestemte uniformer og polyformer. Mere enn mentalt uniformerte! Dessuten er slipset den hengtes tau; med den forskjell at slipsknuten er Notavadlostikket, dvs. to halvstikk i kryss, en nokså sikker knute, og ikke inntalget Hangman's noose, galgestikket. Slipset er altså også et godt bilde på den levende døde. Levende døde er de såvisst også. (Galgestikket burde forresten benyttes i andre anvendelser, og få et bedre, mere vennligsinnet, mindre umenneskelig navn.)

Det har lite med moter å gjøre.

Det er ikke engang erkjent selvironi!

Og - ettersom jeg nevnte selvironi:

For noen år siden kom jeg til å tenke på Harald den Hårfagre, sønn av Halvdan Svarte. Den Hårfagre som på sitt vis samlet Norge til ett rike, Norges første konge for omtrent 1000 år siden, som utpekte Eirik Blodøks til overkonge. Som Snorre Sturlasson skriver om i sin kongesaga fra ca. 1222. Harald som ble den hårfagre besluttet å ikke klippe håret før han hadde samlet Norge til ett rike. Var han inspirert av Balders hevner, Vale, som i følge Eddaen ikke stelte håret eller vasket hendene før han bar Balders drapsmann, Hód, på bålet?

Fordi jeg som den første erkjent påbegynte et annerledes men tilsvarende arbeide, besluttet også jeg ikke å klippe håret. Før Babylons fall. Uten for å se. Håret ble lengre og jeg fant på å samle det i en strikk bakover, i en hestehale. Svært uvanlig da blant gutter: jeg hadde bare sett det noen få ganger, men kjente en som hadde håret slik av sine, meg ubekjente grunner. Straks etter ble hestehalehåret mere og mere internasjonal mote blandt hankjønn, på loddrett linje med blåfarvede jeansbukser ifra USA. Selv går jeg bare på en viss måte i Harald den Hårfagres fotspor.

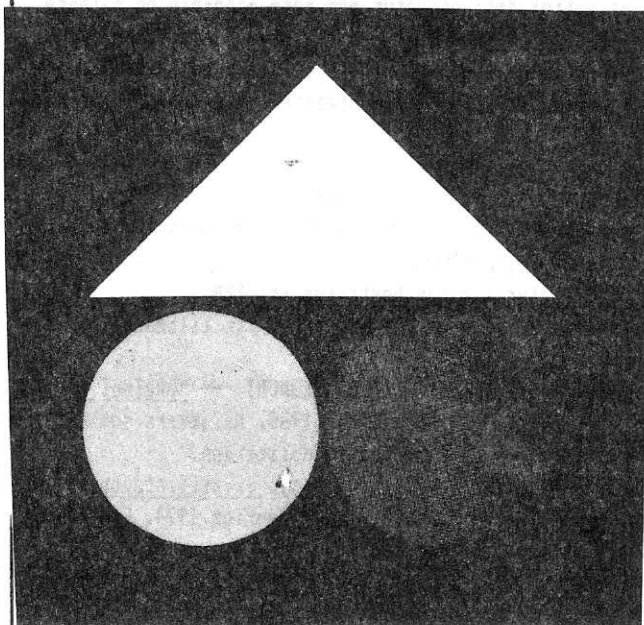
Men jeg kom til å tenke på noe annet:

Det gamle, merkverdige lille, profetiske eddakkvadet Hårbardsljod. Hvor Tor kommer austarveg/østfra til sundet med ferjemannen på den andre siden. Det ser ikke ut som du eier tre gardar, sier bl.a. ferjemannen. Hvilket jo

betegner Tor som noe enfoldig eller åndsfattig. Odin er ferjemannen, og kaller seg Hárbarðr. Hvor allfaderen Odin nekter å komme over for å hente jernguden Tor, og sier denne ser ut som dårlig folk, en åndsfattig røver og landstryker!

Den fredløse Tor, barbeint og dårlig kledd, ble ikke ferjet over sundet av Odin og måtte gå videre, ta annen vei. Tors metamorfose gikk ikke som tenkt. Allfaderen Odin så at det gikk annerledes. Tor måtte dra trollpakk i vold, gå videre.

Tors forsøk på å komme til landet i landet, forsøk på å bryte de onde sirkler til fordel for de gode, mislyktes. Han måttet ikke bryte den onde sirkelen; fordi hammeren Mjølner enda ikke var blitt Tregreningsnøkkelen. Den tregreningsnøkkelen som er Mjølners metamorfose.

Dengang. Men denne gang står Tor bedre rustet, med hammeren Mjølner som nøkkel. Og ikke som en åndsfattig landstryker eller røver. I Eddaens Voluspå ser vi ragnarokkscenen med Tor i kamp med Jormungand (som tidligere ble til Midtgardsormen), hvor Tor går ni skritt før han faller. (Pythagorea, ville ha påpekt overgangen mht. 10-tallet matematisk).

Hvis bare Tor treffer sin store mor, Odins kjæreste, over sundet! (Det var henne han skulle treffe). I sirkelen. Odin spøkte med at Tors mor, Fjorgyn eller altså Moder jord, er temmelig døende. Etterpå sier Odin at Tor kanskje kan treffe henne i solrenningen, i tåver, og at hun kan vise ham attfolkets veier til Odin-landene.

Hvis bare menneskesønnen finner veien til sine store foreldre ja! Odin spøkte ikke uten alvor.

Det er definitivt på hengende håret.

Men enda mange forstår ikke hva som skjer, hvor forløsningen konkret er. Og særlig for dem har jeg skrevet disse ord.

Derved kunne saken være grei.

Betvilere kan lukke sine øyne, la seg oppsluke av mørket.

Så såre frodig og enkel verden er!

Og derved så vanskelig i vårt levende situasjonssrom akkurat nu!

Kjenner meg snart som Liv eller Livtraser, eller

Liv i Livtraser. På Gimle.

Så katastrofalt soleklart! Selv om noen av mine ovenstående ord kanskje kan være vågsoomt spekulerende, mht. Tors overgang fra den onde til den gode sirkelen?

Rune L. Hansen,
august 1988.

* * *

PS: Det symbolske figurbildet anbragt i artikkelen (på denne side, til venstre), er til kontemplasjon. Stikkord: Tors overgang (i Vidar), og den enøyde Odin.

=====
Noe teknisk ad forrige EBN:
=====

Opplaget på EBN-47-78 var på 300 eks.

EBN har pr. 6.3.1989 tilsammen (her bruker jeg cirka-tall; som er nokså nøyaktige) 204 "abonnenter"/adresser i verden. Disse er fordelt på 122 utsendelser (med 134 eks.) i Norge, 64 utsendelser i Sverige, 14 i Danmark, 1 i Finland, 0 i Island, 0 i Færøyene, 0 i Grønland, 1 i Deutschland/Tyskland, 1 i Scotland, 1 i Argentina/Sør-Amerika, og ingen i resten av verden.

Tilsammen 216 eks. av EBN-47-78 utsendt i hele verden. Altså enda ingen abonnenter/kontaktadresser i Island, Færøyene og Grønland, og forholdsvis få i Finland og Danmark. Flest i Norge og Sverige. Og få ellers i verden enda.

Pr. samme dato har EBN ialt 3 distributører: Ivar Matlaus bokkafé, Moder jord og Syvstjernen - alle i Trondhjem i Norge, som hver fast forhandler 5 eks. av bladet i kommisjon.

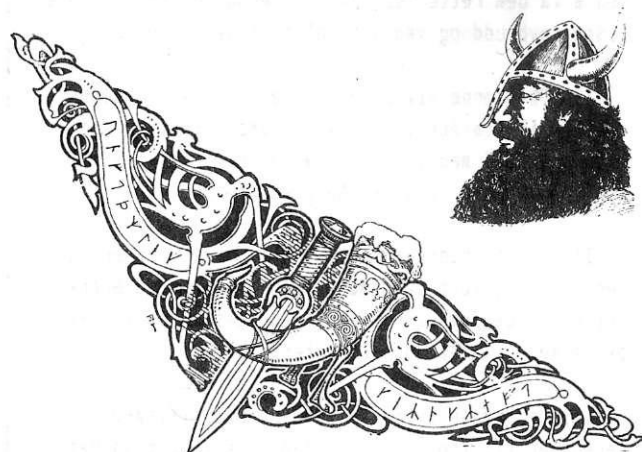
Hvert eks. av EBN-47-78 veide ca. 82 gram, og ble via postverket utsendt som B-post. De 216 utsendelsene av dette kostet tilsammen 1.200,-n.kr. i porto/frankering. Utsendelsen ble gjort først fredag den 3. mars 1989, altså over en uke forsinket.

Regningen for trykkingen av EBN-47-78 - (32 enkeltsider i A4, uten farver, 300 eks. i opplag, stiftet og tilsendt redaksjonen) - ble på 4.362,- n.kr.

*

Pr. 30.4.1989 er samtlige eks. i opplaget (altså 300 eks.) utsendt, og "abonnementstallet" steget oppmot 300. For reelle abonnement blir tallet et helt annet. Mere om alt dette etter hvert i EBN fremadskridende.

red.

MILJØPARTIET
DE GRØNNE KORTPROGRAM I NORGE:

Miljøpartiet De Grønne, står for ...

en praktisk politikk der samfunnets problemer skal løses med utgangspunkt i konsekvente holdninger:

1: De Grønne vil trygge menneskers rett til frisk luft, friskt vann og helseskapende ernæring og til et liv mere i pakt med naturen.

2: Vi vil beskytte naturen mot utplyndring og forgiftning. Vi vil styrke, ikke bare trygge, den økologiske balansen.

3: De Grønne vil tilfredsstille menneskets grunnleggende behov: et trygt livsløp med høy livskvalitet i samliv med andre, i glede og skaperkraft, og med stor variasjon i valg av livsstil og åndelige verdier.

4: Vi ønsker å fremme et næringsliv basert på mange små, allsidige og kooperative bedrifter knyttet til sterke lokalsamfunn og vevd sammen med et tett nettverk av kollektive transport- og kommunikasjonsmidler.

5: De Grønne ønsker hverken ny hovedflyplass eller nye motorveier, men vi vil styrke jernbanen og utvikle miljøvennlig kystfart.

6: De Grønne ønsker en mere rasjonell økonomi som tar hensyn til naturen og til andre mennesker, bedrifter og samfunn. Vi vil oppvurdere ulønnet arbeid og styrke den uformelle økonomien for direkte forbruk og bytte.

7: Vi vil fremme lik deltagelse i samfunnet for kvinner og menn; unge, middelaldrende og eldre; land og by; minoritet og majoritet; funksjonshemmede og funksjonsfriske; ut- og innlendinger.

8: Vi vil sikre at alt liv som fødes er ønsket, både ved å la kvinnen treffe avgjørelsen om det liv hun bærer i seg, og ved å tilby all mulig støtte som alternativ til abort.

9: Vi vil bringe lovbrøttere tilbake til samfunnet ved å la dem rette opp skaden, ved å avkriminalisere visse lovbrudd og ved behandling i nærsamfunnet.

10: De Grønne vil bygge ut det nordiske samarbeidet på alle områder. Vi vil ha samer, inuitter og de baltiske land med i dette samarbeidet, og vi vil innføre direkte valg til Nordisk Råd.

11: Vi vil bedre forholdet til Sovjetunionen, og legge særlig vekt på samarbeidet mellom Nord-Norge og det nordlige Sovjetunionen, ved mest mulig fri flyt av personer, ideer og produkter.

12: De Grønne ønsker å omdisponere militære ressurser til innsats for miljø og sosial trygghet.

Vi ønsker å styrke mulighetene for konfliktløsning uten vold, nasjonalt og internasjonalt. Ingen skal tvinges til å bære våpen mot sin vilje.

13: Vi vil styrke solidariteten med land i den tredje verden, ved å kanalisere utviklingshjelp fra lokalsamfunn til lokalsamfunn. Vi vil hjelpe de fattige land til å bygge en nærings- og infrastruktur som er tilpasset økt lokal, nasjonal og regional selvforsyning.

14: De Grønne vil ta imot lærdom fra andre kulturer for å løse våre problemer. Vi vil ha best mulig mottaksapparat for flykninger og asylsøkere.

15: Vi vil styrke solidariteten med fremtidige generasjoner ved å levere denne vår jord fra oss i bedre stand enn vi mottok den: en natur med mere mangfold og balanse, mennesker med høyere livskvalitet, samfunn i rik og mangesidig utvikling, en verden av samfunn i likeverdig utveksling, befridd fra kolonimakter og masseødeleggelsesvåpen.

--

=====

EBNs bokliste:

Dvs. litteratur som kan bestilles fra EBN.

De oppgitte prisene er for bøkene fritt tilsendt.

** ARBEIDSGRUPPEN FOR MILJØ OG ØKONOMI --- "Økologi og økonomi", n.kr. 20,- Norge, mai 1989. Miljøvern som en integrert del av den økonomiske politikken.

** BUZZI, WILLY --- "Eros och de sju livstillståndet i människans biografi", sv.kr. 45,- Sverige 1974. Erotikk i et åndelig perspektiv.

** DE GRØNNE I NORGE --- Prinsipp-program, april 1989 - n.kr. 15,- Etter landsmøtet i Bø i Telemark 10.-12. februar -89.

** HANSEN, RUNE L. --- "Regrep og orientering", et foredragshäfte, n.kr. 15,- Norge 1988. Praktisk økologisk/okkult filosofi og perspektiver.

** STANG, HAKON --- "Alt", n.kr. 60,- (50% av salgssummen går til Miljøpartiet De Grønne i Norge), - Norge 1970. Undersøkende/søkende filosofisk poesi.

=====

Nedenstående dikt av E. Key-Aberg stod første gang på trykk i svenske tidsskriftet Antropos for oktober 1961.

TILL MINNET AV EN FREDENS HEROS

När Balder föll, stod världen som förstenad:

Han hade älskat, hade värnat freden.

Och alla väsen hade avlagt eden.

I denna tillit stod en värld förenad.

När Balder föll var det en blind, som sköt.

I mörkret bakom stod den onda viljan

och styrde världen hän mot undergången.

När Balder föll var det en dag som slöt.

Och natten steg med mörkret fram på tiljan. -

Först bortom natten väntar Soluppgangen!

E. Key-Aberg.

Esoterisk Bulletin i Norden

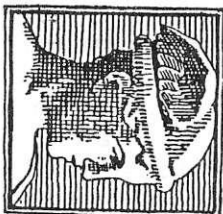

Esoterisk Bulletin i Norden - 1982

har utkommet siden 1982

og dreier seg om:

okkult orientering, kommunikasjon, perspektiver, ideer, alternativer, antipodionisme, al-kemi, tradisjoner, kunst, natur, kultur, teknikk, historie, utvikling, folkeopplysning, osv.
Et annerledes og helt alternativt tidsskrift! Fra landet i landet, om virkeligheten i virkeligheten.
Skriv eller ring etter et prøvenr. om du tror det kan være noe for deg.

Redaktørens adresse:

Rune L. Hansen,
N-6590 Tømmervåg, Norge.
Tlf. 073-21 126.
Pg.: 3885 605

RENE VASKEMIDLER?

Jo/ha Consult (adresse: Fjordgt. 46/48, Postboks 383, N-7001 Trondhjem, Norge. Tlf.:07-514471) heter et firma, en "rengjøringsgrossist" som driver salg fremstøtt av vaskemidler pr. telefon. De har en serie vaskemidler de kaller TENSIA 2000 og betegner som naturprodukter. Vaskemidler for klær, oppvask, hus, kropp, etc.

Familien og mange i nabotraktene fikk telefon fra de. Og det hørtes interessant ut. For ingenting får meg til å kjøpe den rottegiften butikken her forhandler, særlig til klesvask, under betegnelsen vaskemidler. De "vaskemidlene" blir ikke noe rent av: tvert om! Sterilt kanskje; men ikke rent. Slike vaskemidler bringer sykdom i nær- og fjernmiljøet, dreper og ødelegger på en måte reklamen ikke sier et ord om!

Vaskemidler er forbruksvare og forhandles i de fleste dagligvarebutikkene, og brukes i de fleste husstander. Det er noe alle, småbarnforeldre, unge, eldre, kvinner, menn, er i kontakt med på forskjellig vis og bruker av.

Hva er så vaskemidler, og hva er det ikke?

Babylons vaskemidler er det ikke, annet enn i reklamens ordlyd og vendinger. De vaskemidlene hun tilbyr er farlige og ødeleggende for natur, miljø, helse og økologi på forskjellig vis. Og da sikter jeg ikke bare til de fosfatene de inneholder eller ikke inneholder. De vaskemidlene Babylon tilbyr kan være aldri så "fosfatfrie" eller "naturvennlige", osv.; men likevel være langt verre enn verste rottegift! Babbler er babbler hvis det er babbler. De er som "å heile barnet ut med badevannet".

Jeg pleier som oftest handle vaskemidler hos Helios i Trondhjem, men hadde ikke vært i Trondhjem på lenge, og var derfor særlig uten vaskemidler til vaskemaskinen; var gått tom rett og sielt. Derfor spisset jeg nysgjerrig og interessert ører da Jo/ha Consult snakket i telefonen. Jeg ville først og fremst vite hvordan og hvorhen deres vaskemidler var laget, og hva de bestod av. Altså om de faktisk var menneske- og naturvennlige.

Produktene var laget i og importert fra Nederland fikk jeg høre. Men de skulle sende meg den informasjon de hadde tilgjengelig, og jeg mottok pr. post reklameseddel og enkelte papirer. På reklameseddelsens forside (med blatt, skummende hav i bakgrunnen) står det: "DITT OG MITT ANSVAR: Ifølge Statens forurensingstilsyn går det hvert år 450 tonn fosfater rett i Trondhjemsfjorden. Og dette kommer på toppen av all annen forurensning. Det koster - ikke bare i en stadig mindre levende fjord. Hvert kg. fosfat koster kr. 10.000,- i rensing! Hvorfor ikke gjøre noe idag?"

Meget skremmende, og antaglig omtrent sant. Jeg blar om og leser: "VI BER OM NOEN MINUTTER AV DIN TID: Tenk gjennom hvordan du kan bidra til at fjorder og elver ikke dør. Skjenk en tanke til hvilket miljø dine barn skal arve. Tenk over hva du kan gjøre for at vår natur skal leve videre ... Ta deg tid til å lese vårt budskap - vi ringer om noen dager og hører om du blir med på en ren fremtid. BARE REKLAME! Ja, men for vaskemidler som ikke forurenser."

Jeg er fortsatt interessert. Jo/ha Consult har altså gode intensjoner. Eller er det hele humbug og løgn, spekulasjon i folks godtroenhet? F.eks. har jeg latt meg fortelle at butikken rundt omkring i landet får mange sakalte naturvennlige tilbud - produkter "godkjent av" Bellona, Greenpeace, osv. Men Bellona eller Greenpeace har naturligvis

aldri hørt noe om dette. Jeg leser videre: "TENSIA 2000 er en serie rene naturprodukter basert på planteråstoff. TENSIA 2000 brytes 100% ned ute i naturen. TENSIA 2000 inneholder ingen fosfater som forurensere fjord, vann og elver." Men det er jo ikke bare fosfater som forurensere, tenker jeg. Men dette hørtes jo lovende ut; men jeg ser etter en fullstendig varedeklarasjon og finner ingen ytterligere. Kan en ta et slikt produkt seriøst når noe så påkrevd som varedeklarasjon (altså innholdsfortegnelse, med fremstillingsmåte, etc.) mangler?

Jeg bestemte meg for å bestille en pakke fra de, for å undersøke saken nærmere. Og for å kunne være en støtte til så gode intensjoner. En må kanalisere sine penger riktig og bevisst. Slik situasjonen er, blir de som en bekk eller elv som flyter inn i verden og landskapene, og bevirker fruktbarhet eller ødeleggelse. Derfor handler jeg aldri hos Norsk Hydro A/S & tilsvarende, f.eks. Det er mye en er i stand til å unngå. Det er mye en er i stand til å gå inn for også. Hvem vil vel gå i Fandens fotspor? Det onde er som bekjent i verden - ikke bare det gode. Skal jeg bruke penger eller arbeidskraft så må de iallfall være som en frisk bekk inn i landskapene. Nok om det. En pakke med gulvvask, klesvask, oppvask, etc. kostet omkring 800,- kroner fritt tilsendt, og skulle være nok til 3 måneders bruk for en husholdning.

På de plastflaskene og den posen jeg mottok i en pappeske stod det faktisk varedeklarasjon. Og jeg leste ...Tensia 2000 enzymvaskepulver for klær, inneholder: Såpe, syndeter, zeolith, perborat, enzymer, silikat, karbonat, skumstabilisator, CMC, optisk hvitemiddel, parfyme. Innholdsstoffene i de andre rengjøringsproduktene: Nonjon- og katjoniske tensider, amoniakk, kvartære ammoniumforbindelser og foreninger, kokosfetsyrediethanolamid, fettsyre, såper av vegetabiliske fettsyrer, isopropanol, glykoleter, dipropylenglykol, natriumarylethersulfat, metasilikat (1-5 %: "irriterer øynene og huden. Risk for alvorlig øyenskade."), lanolin, voks, emulgator, kompleksbinder, konserveringsmiddel, farve, parfyme, vann.

Skulle alt dette være rene naturprodukter, natur- og menneskevennlige?! Skrekk og gru! Ikke tale om det er. Det sa jeg straks til meg selv - måtte jeg skuffet og irritert erkjenne. Rottegift! Humbug. Bevisst eller uten å vite bedre fra Jo/ha Consults side. Imperiet Babylon rett og slett.

Hvis imidlertid intensjonene fra Jo/ha Consult har vært de beste, hvilket jeg ikke valgte å se bort fra, trenger de rettleiding og opplysning. Derfor ville jeg undersøke og dokumentere saken nærmere, til beste for oss alle, naturen og verden. Derfor tok jeg bl.a. en telefon til Helios (Postboks 222, N-3470 Slemmestad, Norge. Tlf.:02-851600), som meg bekjent har vært mest opptatt av saken i Norge, og som også meg bekjent forhandler de beste vaske- og rengjøringsmidler. De skulle sende meg tilgjengelig informasjon, som jeg mottok etter noen dager.

Jeg mottok et spekter av kvalitativ informasjon - men for mye til at det her er mulig å gjengi særlig meget i denne omgang. Interesserte (forhåpentligvis også Jo/ha Consult i Trondhjem) henvises til å

kontakte Helios, eller å vente til senere nr. av EBN hvor det meste av dette materialet vil komme på trykk fra nr. til nr. (Sånn sett blir dette eksempel fra næringslivet fulgt opp fra EBNs side i tiden fremover - som et håndgripelig og særlig eksempel fra hverdagslivet vårt.) Naturligvis også med et kritisk og undersøkende blick på vaskeproduktene fra Helios. Noe av det første jeg leser er bl.a. følgende, om "TENSIDER I VASKE- OG RENGJØRINGSMIDLER: I dag snakkes det om at vi skal slutte med fosfater i våre vaskemidler. Hittil har ingen nevnt det som er verre, nemlig tensidene (detergenter). Det må skjelnes mellom tensider og såpe. Begge er vaskeaktive stoffer. Såpe har man brukt i ca. 2.500 år uten miljøproblemer. Tensidene bevirker en reduksjon i vannets naturlige overflatespenning. Amøber, frosker, fisk og andre vanddyr har en semipermeabel (nesten åpen) hud, slik at de kan regulere vannet via huden. 2-10 p.p.m. med tensider er nok til å gjøre huden åpen. Hvis vannet har for liten overflatespenning, blir det et så stort trykk inne i den levende organisme, at celleveggene sprenges og celleinnholdet går ut i vannet. Dyrene dør. (De fleste frosker er borte i Mellom-Europa.) På mennesket virker tensidene på samme måte. De åpner huden, og stoffer som ellers ikke skulle trenge gjennom, får passere inn i kroppen. Menneskets naturlige kroppsværsvaret angripes av tensider i klær, tensider fra serviser, tannpasta, shampoo; eller vi får dem inn med giftsprøytet mat eller til og med i drikkevannet. På denne måten kan fremmedstoffer lettere penetrere inn i blod- og lymfebanene. Tensider finner vi i nesten alle vaskemidler til klesvask, til oppvask, i vinduspuss, hårshampoo, tannpasta (ikke Weleda). I ca. 90% av alle allopatiske legemidler, kosmetika og kjemiske sprøytetmidler i jordbruket." (Brevkopi fra Ib W. Kondrup i Helios A/L, 9.11.1988).

Men som sagt, mere om vaske- og rengjøringsmidler i senere nr. av EBN. En sak som altså vil bli fulgt opp fra nr. til nr. fremover, som et konkret eksempel mht. produkter som omgir oss, tilbys oss og angår oss alle. (Helios leverer idvrig varer til butikker i hele landet). Og til slutt nu i denne omgang: Ikke noe av alt dette sagt som reklame eller fordi jeg er antroposof.

*

rlh

PREMIEKONKURRANSE!

De 3 beste forslag til premiekonkurranse i EBN premieres med bokpremie!

Tidsfrist: innen neste fullmåne må forslagene være ankommet redaksjonen, skriftlig. Hvis 3 forslag ikke er ankommet innen da videreføres konkurransen til etterfølgende fullmåne. Osv. Men underveis skjer uansett utdelingen av premier.

Hver besvarelse trenger ikke inneholde mere enn ett forslag, men jo gjerne flere.

De 3 premiene er ett fritt valg av én av 3 forskjellige bøker av Willy Buzzi, fritt tilsendt: "Solhjorten og Nordens mytos", "Eviqheten og timeglasset" og "Eros och de sju livstillståndén i människans biografi". Samme besvarelse eller forslagsstiller kan vinne opptil alle tre premiene!

-t-

Hilsen fra redaktøren!

NEW AGE

Det som etter min mening behøves, er en ømtålig balanse mellom to motsatte behov: den mest skeptiske granskning av alle hypoteser som fremlegges for oss og samtidig stor åpenhet overfor nye idéer. Det rår åpenbart en viss spenning mellom disse to tenkemåter.

Men anvender man bare den ene, uansett hvilken, ligger man virkelig dårlig an.

Er man utelukkende skeptisk, er det ingen nye idéer som når frem til en. Man lærer aldri noe nytt. Man blir en gammel og sur person som er overbevist om at verden styres av nonsens. (Det er naturligvis mange fakta som bestyrker den teorien.) Men av og til, kanskje én gang av hundre, viser det seg at en ny teori har truffet spikeren på hodet. Sitter man altfor fast i vanen med å være skeptisk til alt, vil man enten ikke legge merke til det eller vende seg mot det, og i begge tilfeller blir man stående i veien for forståelsen og fremskrittet.

Er man på den annen side så åpen at man er godtroende og ikke det minste skeptisk, klarer man ikke å skille mellom brukbare idéer og verdiløse idéer. Dersom alle idéer er likegyldige, er man helt på villspor, for i så fall forekommer det meg at ingen idéer eier noen som helst gyldighet.

Enkelte idéer er bedre enn andre. Metoden til å velge dem ut er et viktig verktøy når man hanskes med verden, og især når man hanskes med fremtiden. Og det er nettopp kombinasjonen av disse to tenkemåtene som har en så sentral betydning for vitenskapens landevinninger.

--*

Carl Sagan i "Skeptisismens byrde" fra tidsskriftet Sceptical Inquirer.

GAVER TIL EBN?

EBN varierer og fremadskriper!

Abonnentene, leserne og annonsørene er med på å bestemme tykkelsen på EBN, samt utgivelsesrytmen, prisen og kvaliteten - også den tekniske kvaliteten.

Fordi det er de som avgjør og bestemmer to så viktige faktorer som respons og budsjett!

DERFOR: Skal det I TILLEGG være mulighet for å yte gaver og annen støtte til EBN, for de som har overskudd eller mulighet til det. Bruk gjerne redaktørens postgirokonto til gaveinnbetalinger (påskriv hva det gjelder); og du får på den måten direkte innflytelse på EBNs utgivelsesrytme, tykkelse, kvalitet, etc.

ET REDRE og mest mulig vel fremadskridende tidsskrift, og derigjennom samfunnsliv og kulturliv, er kanskje særlig hva du oppnår!

--*

Hilsen fra:

EBN/Rune L. Hansen,
N-6590 Tømmervåg,
Norge.
Tlf: 073-21126.
Pg: 38 85 605.

Mikael W. Gejel i Sverige (bl.a. redaktør i tidsskriftet Gimle) lar EBN trykke denne artikkelen, som først stod på trykk i 2. opplaget (fra 1988) av boken "Sejd - en vägledning i nordlig shamanism".

Jeg oppfordrer EBNs lesere til å komme med reaksjoner på den, og skal selv i neste nr. gjøre noen kommentarer.

ODIN OCH DROTTMYSTERIERNA av Mikael W. Gejel

Omkring 1500 år före vår tideräknings början föddes en pojke vid Azovska sjön, i närheten av Svarta Havet. Man gav honom namnet Sige.

Sige växte upp och blev känd som Sanglere, "vandraren". Iförd bredbrättad hatt och lång, blå kappa fotvandrade han genom vidsträckta områden. Längs landsvägar, genom väldiga skogar, över vatten, från by till by färdades han. Under sina vandringar lärde han sig att utveckla mystiska och magiska förmågor. Han sökte utröna ödets hemligheter, och han letade efter luckor i ödets orsakssammanhang.

Någonstans i hans vuxna liv kom en stor, överväldigande förändring. I hänförelse genomgick han en sublim ockult förvandling, och blev sedan känd som Odin eller Wotan. De invigda mystikerna och magikerna i Svarta Havstrakten visste att mannen nu var en inkarnation av vindens innersta väsen.

I en oerhört krävande invigning hängde Odin nio dygn i en stor ask. Han lärde sig visdomens trollrunor i suset av det heliga trädets löv. Blåstens vinande i löven gav honom insikt i den innersta naturen i ljud och språk. Därför kunde han senare utforma jorcken, galdrarna och runorna.

Odins trädinvgning var den ursprungliga drottinvigningen. Efter denna invigning grundade Odin drottmysterierna. Drottmysterierna eller Odinsmysterierna traderades vidare i grupper om tolv eller tretton personer. De tolv samlades ofta kring en trettonde, som i synnerhet var en förbindelselänk med det andliga.

Genom sin klärvoajans fick Odin budskapet att han skulle fara norröver. Så drog han i spetsen för ett folkvandringståg norrut, över Saxland och Danmark till Sigtuna (Forn Sigtuna). Ifrån Sigtuna utbredde sig drottmysterierna över Norden.

Sådan är historiken över drottmysterierna och deras grundande som den framträder när man mediterar över de underrättelser som ges i ockulta traditioner. Beskrivningar av Sige och drottmysterierna ges i böcker av Charles W. Heckethorn, Manly P. Hall, Rudolf Steiner, Robert Macoy samt Michael Howard. I stora drag överensstämmer deras berättelser. Heckethorn och Hall tillägger att Sige var en skytisk prins. Heckethorn påpekar också släktskapen mellan drottarna och druiderna. Howard baserar sin avfattning på Halls version. Hall var invigd i en hög frimurargrad, och liksom Heckethorn och Macoy har han hämtat sin berättelse ur frimurarnas annaler. Den mest detaljerade och förmodligen mest välunderbyggda beskrivningen av drottmysterierna finns hos Steiner. Hans skildringar är så omfattande att det skulle krävas mer utrymme för att ingående återge dem än vad som här är möjligt.

Hur gick då själva invigningen i drottmysterierna till? Här nedan följer en översikt av den bild Hall, Heckethorn, Macoy och Steiner ger av invigningsdramat. Som jag nämnde är de alla ganska enstämmiga, bortsett från att det finns

några uppenbara smäfel hos Heckethorn och att Steiner mer ingående beskriver drottarnas extasmetoder och målen för deras arbete.

Trädinviingen har redan beskrivits. Förmodligen genomgick bara ett fåtal drottningar den. De vanligaste invigningsplatserna för drottarnas mysterier var naturliga eller konstgjorda grottor eller också labyrinter, s.k. "trojaborgar". Initianten fick ta sig fram genom nio underjordiska grottor. Eller också gick han eller hon genom labyrintens vindlingar, som uttrycker människans högsta, flexibla tänkande, vilket bärs av hjärnans vindlingar. Man fick till uppgift att söka Balders lik och att därefter av alla krafter försöka föra den döde solguden tillbaka till livet. I invigningens höjdpunkt i den nionde grottan eller i labyrintens mitt fick den sökande en genomgripande insikt; att Balder är en andlig ljuskraft som finns i hans eget inre. Och när Balder nu väcktes till liv genomgick neofyten en andlig pånyttfödelse. Därefter fick han svära en kraftig ed över ett svärd och dricka en dryck ur ett människokranium. Så beskriver dessa ockulta traditioner invigningen i drottmysterierna.

Trojaborgar är vanliga i Norden. Men hur är det med långa grottsystem? 1985 hittades ett 3,4 km långt grottområde norr om Blåsjön i Jämtland. Dessa nyupptäckta jämtländska grottgångar kan vara en av drottarnas invigningsplatser.

När man talar om mysteriekulturer menar man vanligen de som fanns utbredda över Medelhavsområdet under romersk kejsartid. Men fanns det verkligen mysterier uppe i Norden? Med termen mysterier menas ju hemliga invigningsceremonier. Som Mircea Eliade skriver, så finns initiationsmysterier över hela världen och överallt inkluderar de en symbolisk död och återfödelse. "It is known that the essence of initiation into the Mysteries consisted of participation in the passion, death and resurrection of a God", skriver Eliade. I drottmysterierna identifierar sig initianden med den döende och återuppstående Balder.

Balder brukar kallas en vegetationsgud. Baldermyten uttrycker på ett plan växlingen mellan sommar och vinter. Balder står för sommaren med dess solljus och växtlighet. Hans död återspeglar vinterns antågande. Som religionshistorikern Ugo Bianchi påpekar, så utgick mysteriereligionerna från gamla lokala fruktbarnets- och vegetationskulturer med anknytning till årstidernas växlingar. Så var fallet med Adonismysterierna, Attismysterierna, Isismysterierna och de eleusinska mysterierna. Att de nordiska mysterierna skulle kretsa kring just Balder är alltså högst sannolikt. Dessutom har den holländske forskaren Jan de Vries kommit fram till att Baldersmyten utgör textunderlaget till en initiationsrit, vars syfte var att symboliskt åskådliggöra en Odinkrigares död och återuppståndelse.

Bland annat dessa omständigheter talar för att den ockulta traditionen om drottmysterierna beskriver en historisk verklighet.

Inom Yggdrasil (en svensk förening, r/h) har vi provat drottarnas Baldersinvigning. Då har vi använt oss av en forntida labyrint. Vi har följt den ovan

beskrivna ritualen och funnit att den har en klar medvetandehöjande inverkan. Dessutom har kraftflödet i Urds ödesväv givit oss möjligheten att återskapa det som inte nämns i de skriftliga källorna, t.ex. eden. Vi har valt att delvis hålla fast vid drottarnas traditionella tystnadslöfte, så därför håller vi både eden och den meditation som uppväcker Balderskraften hemliga.

*
Mikael W. Gejel

Bibliografi:

- Ugo Bianchi "Religionshistoriska problem" Stockholm 1968
 Mircea Eliade "Myths, Dreams and Mysteries" Glasgow 1977
 Mircea Eliade "The Forge and the Crucible" Chicago & London 1978
 Manly P Hall "The Secret Teachings of All Ages" San Francisco 1962
 Charles W Heckethorn "Secret Societies of all Ages and countries" London 1875
 Michael Howard "The Wisdom of the Runes" London 1985
 Robert Macoy "General History, Cyclopaedia and Dictionary of Freemasonry" 1870
 Rudolf Steiner "Makrokosmos und Mikrokosmos" Domach 1986
 Rudolf Steiner "Die Mysterien der Druiden und Drotten", i: "Die Tempellegende und die Goldene Legende" Domach 1982
 Rudolf Steiner "Esoterik und Weltgeschichte in der griechischen und germanischen Mythologie" Domach 1957
 Snorre Sturlasson "Snorre konungasagor: Hednakonungarna" Uddevalla 1961
 Jan de Vries "Der Mythos von Balders Tod", i: Arkiv för nordisk filologi 70, 1955

Solhjorten og Nordens Mytos

Den norska författaren Willy Buzzi har utgivit ett arbete: "Solhjorten og Nordens Mytos". Boken visar ett försök att gestalta den nordiska mytologin från folkpsykologisk synpunkt. De mytiska motiv blir också bearbetade från individualpsykologiska, estetiska och dramaturgiska aspekter. Vi återger här bokens tema:

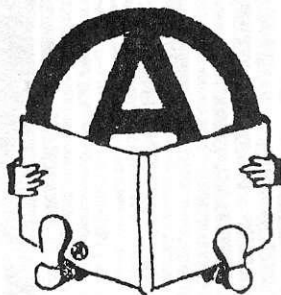
- Inledning til studiet av den nordiske mytologi
- Noen metodiske synspunkter på det mytiske tema
- Den skandinaviske gudetrias
- Asken Yggdrasil i lys av makrokosmos og mikrokosmos
- Mytens "ni verdener" og Norden
- Tor, Odin, Frey og Freya som mytiske personligheter
- En estetisk-dramaturgisk skisse
- Et kunstmøtologisk perspektiv
- De mytiske vesener i lys av hierarkilæren
- To mysteriestrømninger i forholdet mellom mann og kvinne
- Tor, Odin, Frey og Freya sett i årskretslopets spill
- De "nordiske mysterier" og tolvgudekretsen

Boken kan beställas direkt från förlaget/författaren. Boken är tryckt på norska. Pris: sv.kr. 47,- (inkl. moms og forsendelse).

Adresse:

Willy Buzzi,
 Postboks 76,
 S-153 00 Järna,
 Sverige.
 Pq(S):672811-7.

ABONNER PÅ EBN:

EBN utkommer nu og da - men du må ha et abonnement for å få tidsskriftet i posten.

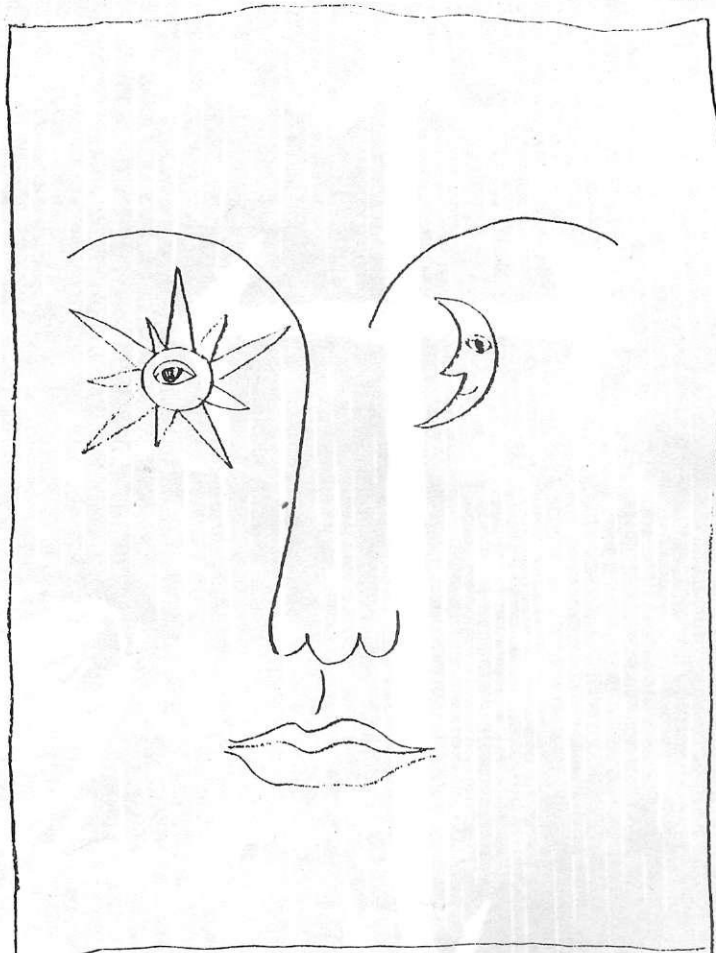
SA HØR HVA DU KAN GJØRE FOR Å BESTILLE:

Prisen på EBN kan variere fra nr. til nr. Men du innbetaler den summen du selv ønsker å abonnere for - og får fortløpende med hvert nr. anmerket hvor mye du har tilgode, eller kan se hvorvidt du trenger å fornye ditt abonnement med en ny innbetaling.

Værre er det ikke! Din innbetaling for abonnement sender du til redaktøren på noe vis og noterer hva det gjelder.

Redaktørens navn og adresse er:

Rune L. Hansen,
N-6590 Tømmervåg,
Norge.
Tlf.: 073-21126.
Postgiro: 3 88 56 05.

Helios

20 år

– med varer du kan stole på!

Distribusjonssenter for biologisk-dynamiske produkter:

Gode poteter, frukt og grønnsaker. Norges største utvalg i korn- og melvarianter, grøt- og frokostblandinger. Barnemat på glass. Frukt- og grønnsaksafter. Supper, middagskaker og grønnsakskonserv. Atlanterhavsalt og Sucanat fullrørsukker. Maltkaffe og urte-teer. Ølgjær, tangmel, naturprodukter m.m.

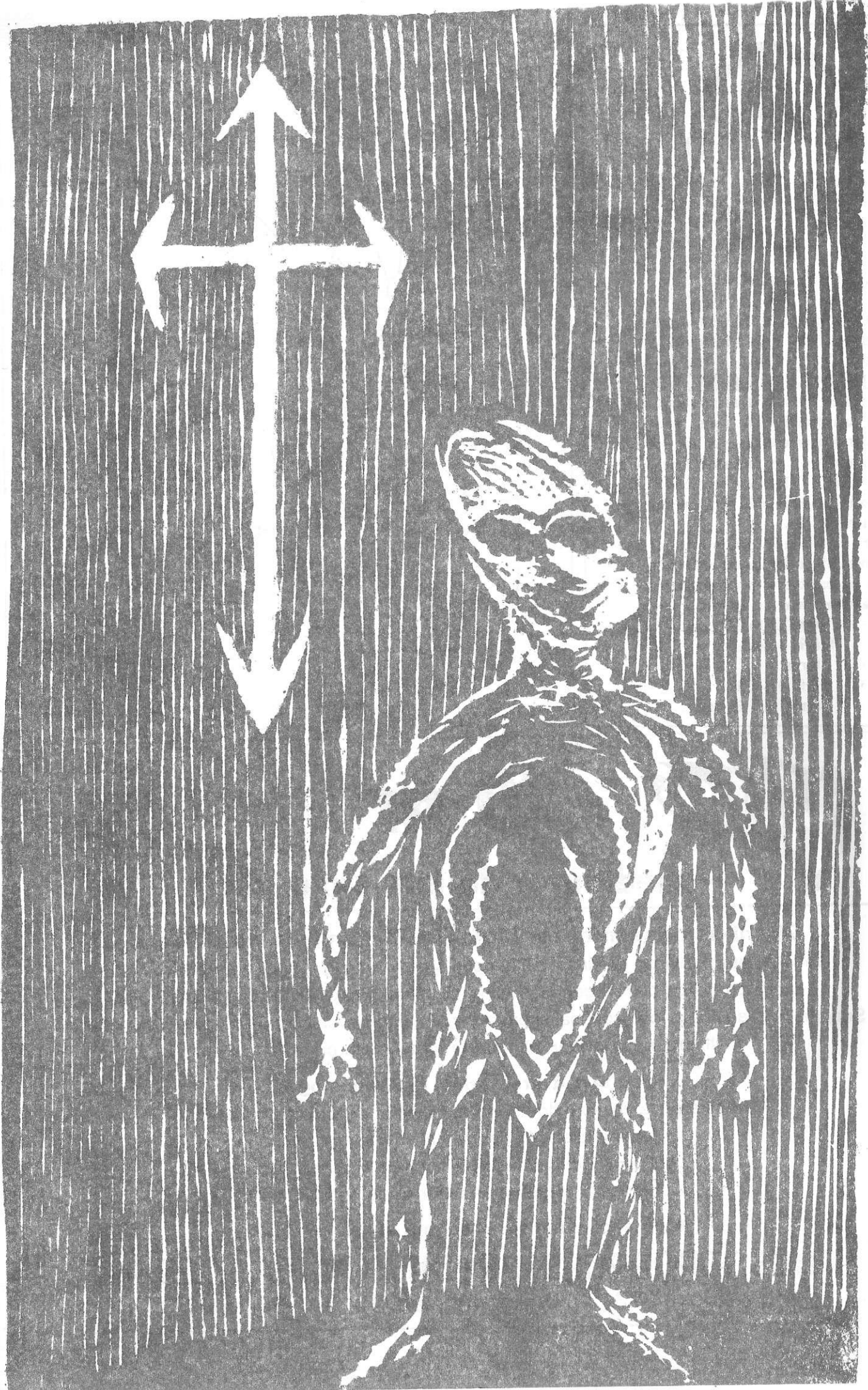
I tillegg til matvareutvalget har Helios også:

Norges største vaskemiddelserie uten fosfat og syntetiske tensider!
Ubehandlet ull-undertøy til små og store.
Ren Naturkosmetikk – for hele kroppen.
Stockmar fargemateriell for skole og fritid.

Med Helios-varer får vi en jord vi kan leve på!

HELIOS JORDBRUKS-OG NATURPRODUKTER A/L

Postboks 222, 3470 Slemmestad, Tlf. (02) 85 16 00

BREVER, ETC.

TIL AKWESASNE NOTES (som er en riktig fin indianer-avis i USA):

Tømmervåg in Norway, 9. March 1989.

Dear

Akwesasne Notes,
Mohawk Nation,
P.O. box 196,
Roosevelt town,
New York 13683-0196,
USA.

Can You please send us Your periodical from now on?

We can offer in exchange our own Esoteric Bulletin in Norden/EBN - or money, if You rather want money for what a subscription for us here north in Europe will cost? (Then please be kindly tell us how much it will cost and where to pay).

Besides we in EBN also hope for co-operation on some way in our common struggle against Babylon system (The harlot) and for humanity.

Best wishes and greetings from
EBN, editor

Our adress:

EBN/Rune L. Hansen,
N-6590 Tømmervåg,
Norway.

GAMMELT BREV TIL FOLKEVETT/FIVH:

Tømmervåg, onsdag den 13. april 1988.

Til

FOLKEVETT,
Fremtiden i Våre Hender,
Postboks 73 Ankertorget,
N-0133 Oslo 1,
Norge.

Sender dere vedlagt mitt essay "Noen ord om 3. verdenskrig" i håp om at dere vil trykke det i Magasinet Folkevett. Det er det første i en serie med essays fra min hånd som heter "I begynnelsen var

ordet"; og de etterkommende essays har andre innfalls-vinkler og tema enn det første, og dere kan evt. kanskje også få trykke de etterfølgende om det vil være interesse for det hos dere.

Jeg har dessuten sendt et eksemplar til avisa Samfunns-liv, som jeg enda ikke har hørt noe fra. Jeg tror ellers ikke det er særlig mange her i landet som vil kunne tenkes å trykke dette første essayet i serien, tvert om. Dog presenterer stoffet tanker og erkjennelser som på mange måter er riktig vesentlig og som for hver dag er mere og mere snublende nærliggende i allmennheten, selv om en uhorvelig mental treghet gjør seg gjeldende.

Vennlig hilsen fra

Avs.:

Rune L. Hansen,
6590 Tømmervåg,
Norge.
Tlf.: 073-21126.

RLH

SVAR FRA FOLKEVETT/FIVH:

27.2.1989.

Kjære Rune L. Hansen

På grunn av skifte i redaksjonen og andre forhold som har skapt tildels store forsinkelser, har dessverre ditt stoff blitt liggende. Vi returnerer det herved og beklager den lange ventetiden.

Med hilsen

Folkevett

Hilleanna Sederqvist

sekretær

FRA GUTTORM A. NORDØ/EL DJARIDA:

Kjære Rune Leander

Stor takk for EBN. Fint at du står på videre. Mye inter-essant. (Gullalderen). Fin tegning fra Kari Tökk Buzzi forresten. - Straks jeg så den var jeg sikker på at du hadde tegnet den. Fordøvrig synes jeg det er bra at "forskje-llige typer" (mer personlige) illustrasjoner og bilder brukes.

- Adolf Hitler-plakaten er laget av Anders Elsås, ikke av meg. Dengang i 1982 da vi laget og spredde disse Propa-ganda-plakatene jobbet vi både sammen og hver for oss. Tilsammen ca. 35-40 plakater, hvorav Anders laget et ti-talls. Nu vet du det.

Ekstranummeret (mini) av El Djarida blir sendt deg separat. Morsomt med små-format synes jeg, og enkelt å sende (men dessverre mindre plass).

Holder på å forberede nytt nummer nå, så kom gjerne med en engelsk tekst snart ...

- Forresten leste jeg før jul engang i Dagbladet om en brasiliansk (tror jeg) fyr som brukte uttrykket "den 3. verdenskrig" om verdenssituasjonen på en slags kongress i 1983 ...

SVAR TIL GUTTORM A. NORDØ/EL DJARIDA:

Takk for kjapp respons og opplysningene ad Hitler-plakaten i forrige EBN. Det var altså han som laget den. Men dere laget iallfall begge mange fine og treffende, originale plakater den gangen. De beste av de roper på nyopptrykk og mere spredning! Men jeg glemte å nevne at jo noen andre av de har vært på trykk i EBN tidligere, som du jo vet (men vel heller ikke kom på); tenk-selv-plakaten i

EBN-8 samt i EBN-6 hvor og drømmen-om-paradis-plakaten og ca-32%-av-landets-befolkning-er-narko-mane-plakaten var på trykk, og i EBN-3 med dataplaster-plakaten. Men det er jo faktisk 7 års tid siden nu.

Den brasilianske saken du nevner fra Dagbladet om 3. verdenskrig ville det vært interessant å vite mere om. Absolutt. Men den blir antagelig vanskelig å oppspore. Selv har jeg jo ikke lest dagsaviser omtrent på mange år, annet enn de utklipp jeg mottar og hva som på annet vis tilsvirer. Bortsett fra Framtid i Nord nu da.

Den fine tsjekkiske forfatteren Vaclav Havel ble forresten arrestert i Tsjekkoslovakia i februar i år, og gitt 9 måneders fengsel. Han og flere.

Jeg hører fra meg igjen.

Vennlig hilsen fra
Rune!

FRA MAGNE NJASTAD/FOLK & RØVERE:

(...) Ellers så går vi i disse timer i stor spenning og venter på svar fra Norsk Kulturråd på vår søknad om økonomisk støtte, det er ganske avgjørende at vi får et positivt svar fra dem. Ellers har vi i hvertfall ikke råd til å flytte. Vi har nå på hånden en hel etasje i en murgård i Sandgata, hvor vi kommer til å dele arealer blant annet med De Grønne. Leier av lokalene er i navnet UFFA; UFFA avdeling Sandgata, så og si. Knoppskytingen er i gang!

Ellers takker jeg for siste nummer av Bulletin-en, som jeg nylig fikk. Det er - for meg - et av de beste & mest direkte numrene. Er ikke riktig ferdig med det ennå, men ...

Harald og jeg jobber for tiden med å skaffe en jobb fra STUI som går på å evaluere UFFA, dvs. en oppsummering av UFFAs eksistens til nå. Det blir spennende å se om det går i orden! Snakkes siden, jeg skal nedover Møretraktene i mai/juni en gang, og kommer gjerne innom en tur ...

Magne

FRA ROSENHAVEN:

(de ble tilsendt EBN-47-78 som en forespørsel, samt beskjed om vennligst å sende info, etc. EBN-et kom i retur med et følgebrev jeg her gjengir, og ingen ytterligere informasjon:)

EBN

Til R.L. Hansen

Hermed det utsendte blad i retur, som vi ikke ønsker at modtage fremover.

Med venlig hilsen

Rosenhaven,

Shan-center for healing og åndelig utvikling,

Nørrebrogade 110 A,

DK-2200 København N.,

Danmark.

TELEFONSAMTALE MED EVEN LORCH-FALCH:

Telefonsamtale jeg hadde med redaktør Even Lorch-Falch, tirsdag 28. mars 1988. Det var jeg som ringte ham, for å snakke om noe helt annet. Even Lorch-Falch er redaktør i tidsskriftet Alternativt

Samfunn. Et på så mange måter riktig fint blad som har utkommet flere ganger årlig, i flere år. (Har antagelig også vært omtalt i EBN tidligere noen ganger.) EBN har i flere år hatt bytteabonnement med bladet (også forut for at ELF ble redaktør), og tilsender også redaktøren et eks. Nedenunder er gjengitt hele telefonsamtalen omtrent nøyaktig slik den gikk for seg. Jeg skrev den ned samme kveld, straks etterpå, mens jeg enda husket det hele. Og fordi det det gjelder er en offentlig sak (se forrige EBN, særlig side 22) av en viss betydning, idet det særlig gjelder henholdsvis Alternativt Samfunn og Esoterisk Bulletin i Norden, må jeg offentliggjøre denne telefonsamtalen som straks fra begynnelsen sjokkerte meg.

RLH: - Er det Even Lorch-Falch?

ELF: - Ja.

RLH: - Det er Rune L. Hansen her. Du vet hvem jeg er?

ELF: - Ja. Og jeg har lest hva som stod i bladet (EBN). Om Alternativt Samfunn og artikkelen din som stod på trykk hos oss. Og du vet godt at det ikke er sant, det som stod der - at vi ikke trykte det vesentligste. Artikkelen din ankom rett før vi skulle i trykken, og vi satte av mye plass til den. Og du vet godt at vi trykte det vesentligste av den. Det som stod i bladet ditt er bare tull, og jeg vet flere som har sagt det. Det er ikke bare jeg som sier det. Du kunne og skulle ha skrevet brev til oss, og ikke la det komme som en overraskelse i bladet rett fra postkassen på den måten. Jeg vil ikke ha bladet ditt tilsendt mere, så vet du det.

RLH: - Min artikkel handlet jo om problemet og om løsningen. Men løsningen var ikke engang nevnt i Alternativt Samfunn.

ELF: - Jeg syns du skal be om unnskyldning for det du skrev. Ikke bare det du skrev om oss, men om Anders Ryste i Samfunnsliv og. Jeg er selv ikke bare begeistret for Anders Ryste, men det der er ingen måte å skrive om ham på, helt uten respekt.

RLH: - Jeg ber gjerne om unnskyldning. Men det her forundrer meg. Det her kommer overraskende på meg! Jeg har stor respekt for Anders Ryste og hans arbeide.

ELF: - Det kom overraskende på oss også, da bladet ditt kom i posten, og det som stod der om oss. Jeg vil ikke ha bladet i posten mere, jeg har tatt beslutning og bestemt meg om det. Det som står i bladet er jo fascisme - slik vi hadde under krigen. Du må lese bedre hva du selv skriver. Hvorfor ringer du forresten?

RLH: - Det her kom overraskende ja. Kjære Even Lorch-Falch ... jeg trodde vi arbeidet med og for det samme. Det har jeg alltid trodd.

ELF: - Kjære Rune Hansen, jeg syns du skal be om unnskyldning for det du skrev, i neste nummer.

RLH: - Kjære Even Lorch-Falch. Det her forstår jeg ikke helt.

ELF: - Jeg har barn her som skal til sengs. Du får ha det godt.

RLH: - (Rekker ikke å si adjø eller noe som helst, før han har lagt på.)

Noen ord om saken fra RLH:

Jeg vil ikke påbegynne eller drive krig med deg eller noen som helst, la det først være sagt, selv om krig pågår i verden. I enhver krig er det det er behov for aktivt fredsarbeide.

*Halla,
dåk...*

Det ligger en viktig gåte gjemt i vår telefonsamtale.

Telefonsamtalen sjokkerte meg virkelig. Jeg trodde som jeg sa vi arbeidet med og for det samme. Og jeg har stor respekt for deg og ditt arbeide, som jeg også har det for Anders Ryste. Jeg kan ikke forstå at hverken du eller Anders Ryste eller andre kan ha vært i tvil om det. (Jeg tror da heller ikke at Anders Ryste i Samfunnsliv eller andre er i tvil om det. Og hvorfor skulle han eller de vel være det?) Har jeg vært ufin, usaklig, eller noe? Mot min vilje? Hverken med eller mot min vilje såvidt jeg vet eller kan se.

Jeg fikk inntrykk av at du var meget sint, frenetisk sint, men jeg har dessverre vanskelig for enda å forstå grunnen, om ikke grunnen da er at du har misforstått et og annet underveis mht. forskjellig. Samtidig sier du "kjære" og ønsker meg å ha det godt. Men jeg har vanskelig for å se noen ironi i det, at du sånn uttrykker deg tvetydig/motsigende på en slik måte.

Det alvorligste er at du beskylder EBN for fascisme! Kan jeg ta ordene dine i så måte for noe annet enn babbel? De er jo rett og slett uhyrlige.

Idet jeg skriver dette undrer det meg om noen vil tro at vår telefonsamtale faktisk er autentisk!? Likevel vil jeg nu trykke den i EBN, uten først å sende utskrift til deg eller noe. Uansett hvem eller hva som er misforstått eller forhastet underveis, vil den kunne være en lærerik gåte for offentligheten, for oss alle. En lærerik gåte som handler om mye mere enn bare Alternativt Samfunn og Esoterisk Bulletin i Norden. Særlig handler den om samarbeide kontra konflikt i samfunnet, og er en alvorlig situasjonsrapport om noe. (Hermod Prestjord mottok iøvrig sitt brev i forrige EBN samtidig med deg, via EBN. Og jeg forventet naturligvis at du ville komme til å lese ordene: - altså lese de som en saklig respons fra meg.)

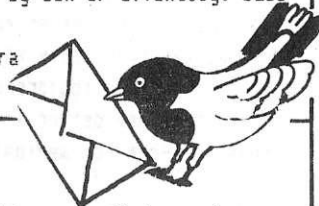
Min artikkel, "Noen ord om 3. verdenskrig", har enda ikke vært offentliggjort, annet enn de bruddstykkene du trykte i Alternativt Samfunn. Men du har gitt meg enda en god grunn til ytterligere å forsøke å få den offentliggjort noen steder, og var den ikke så lang ville den også ha stått i EBN. Men jeg trykker den her i EBN ved første og beste anledning - hvis en slik anledning kommer, og det vet jeg enda ikke. Flere norske tidsskrifter og aviser er blitt tilbudt å trykke den uten å ha gjort det: både Arken, Folkevett, Samfunnsliv, Framtid i Nord, Folk & røvere og muligvis flere jeg ikke kommer på i farten. Endog ble den som du vet sendt til NRK-fjernsynet (Dagsrevyen). Den mest positive responsen hittil er kommet fra Alternativt Samfunn. En respons som dessverre ikke var særlig vellykket.

Kjære Even Lorch-Falch; la oss fortsette med å samarbeide og å gjennomskue fordommer ...

Du sa du ikke ville ha EBN tilsendt mere. Men jeg må jo sende deg dette nummeret nu fordi du er nevnt og med, og fordi jeg i beste hensikt med ønsker om fred og fordragelighet gjør noe utav stoffet. Skulle eller kunne jeg la være? (Jeg tror knapt mine egne drer hvis du sier ja.) Selv er jeg naturligvis

glad hvis du klarer å gjøre meg oppmerksom på egne feil, misforståelser, usaklighet eller noe - for å kunne få anledning til å rette på det. Sånn sett er jeg glad for at jeg telefonerte deg. Det ligger på sett og vis en viktig gåte gjemt i vår telefonsamtale, og den er offentlig. Både gåten og telefonsamtalen.

Hilsen fra
rlh.

FRA SÖKAREN TIL RLH:

Karlstad, 1989 03 20

Sökaren avser att ta upp ockultismen i ett kommande nummer. Har Du lust att besvara följande frågor? (Du kan svara så utförligt som Du själv vill!)

Vad är ockultism? Hur ser den ockulta världsbilden ut? Finns det flera ockulta världsbilder?

Vad stöder ockultismen? Vilka källor finns? Vilka är auktoriteterna? Redogör för ockulta föreställningar (ockult kunskap) som Du själv har! Finns det äkta ockultism, och falsk ockultism? Vad är i så fall skillnaden?

Bör man varna för något inom det ockulta området?

Din redogörelse kan komma att användas i Sökaren in extenso, men den kan också användas som ett material, som redigeras, som en källa.

Ett litet symboliskt honorar på 99 kronor utbetalas. Vi kan också utan kostnad ta in en annonc för Din verksamhet. Hör av Dig senast 30 april!

(Detta brev sänds till ett 10-tal personer.)

Goda hälsningar

Sven Magnusson

RLH AD OVENSTAENDE:

Tidsskriftet Sökaren har utkommet i mange år i Sverige, og tittelen sier noe om hva det dreier seg om. Mitt svar på spørsmålene vil jeg ikke gjengi her, da jo stoffet er tilsendt redaktør Sven Magnusson i Sökaren.

Tidsskriftets postadresse er: östra Kanalgatan 18, S-652 20 Karlstad, Sverige. Tlf.:054-111689 (även kvällstid. Pg:706047-8. Bg:372-8128.

FRA KARL MILTON HARTVEIT:

06.04.89.

Kjære Rune L. Hansen.

Takk for flere henvendelser, tilsendelse av EBN og en grundig omtale av Den okkulte løsning. Jeg vil gjerne her få knytte noen kommentarer til din vurdering av bokens innhold. Det dreier seg om dine innvendinger som jeg ikke helt forstår.

Du skriver for eksempel på side 18 at det ikke har vært min hensikt å gå til kjernen av det okkulte og at det derfor "fremgår med all tydelighet at KMH selv enda ikke er innviet i disse forhold." Hva mener du med det? Hva er kjernen av det okkulte som jeg ikke har fått frem? Hva er "disse forhold" som jeg enda ikke er innviet i? Du fremstiller dette som en hovedinnvending mot boken, men for meg forblir den abstrakt og uklar.

Et liknende forhold står på side 19 der du omtaler min behandling av D. Spangler. Du mener at: "Det er beklagelig at KMH ikke hadde kapasitet til å stille seg kritisk til og vurdere selve innholdet i hva som fremgår fra D. Spangler." Men det er jo nettopp det jeg har gjort. Ved å gi en sammenliknende beskrivelse av Spanglers ideologi, og ved å

plassere denne i strømmen av moderne teosofi, har jeg gitt den en karakteristikk. Den hører hjemme i den okkulte tendens som vil gjøre mennesket til et redskap for åndskrefter det ikke kan gjennomskue. Du plasserer det åndsvesen som taler gjennom Spangler blant azuras, og det er mulig at du har rett i det. Men jeg kan ikke felle en slik dom i en bok så lenge jeg ikke kan synliggjøre det gjennom overbevisende argumenter. Men det er all grunn til å advare mot denne nye form for mediumisme, noe jeg også gjør i boken.

Ellers setter jeg pris på dine andre kommentarer om boken.

Vennlig hilsen

Karl Milton Hartveit

PS: Jeg sender ved kr. 100 pr. postgiro til fremtidige numre av EBN.

SVAR TIL KARL MILTON HARTVEIT:

Tusen takk selv.

Du vil jeg skal innvie deg i forhold som du enda ikke er innviet i, hvis jeg forstår deg rett.

Det åndsvesen som taler gjennom Spangler er Azuras. (Altså ikke bare "blandt azuras"; selv om Azuras er mangsidig). Hvis det du refererer fra hans bok i din bok er riktig; hvilket jeg formoder. Dermed på ingen måte sagt at alt det Findhorn i Skotland og David Spangler og hans aktiviteter står for er forkastelig.

Det dreier seg om den okkulte verdens kjernekrefter og selvfølgeligheter. (Krist kontra Azuras). At du enda ikke er klar over dette, skyldes at noe mangler. Prøv med den trefoldige Midtgardsirkeien (med den implisitte tregreningsnøkkelen)! Altså med sirkeien. Som er den okkulte løsningen, forsåvidt som den er urbokstav, og hovedbokstav for Ordets vedkommende, (for å uttrykke meg i mangdobbel forstand). Den er hovedbokstav, overordnet vårt (og ethvert) alfabet. Den kan bl.a. også betegnes som Erkjennelsens port (med den implisitte Erkjennelsens nøkkel).

Dermed skulle jeg ha besvart dine spørsmål.

Vennlig hilsen fra

rlh!

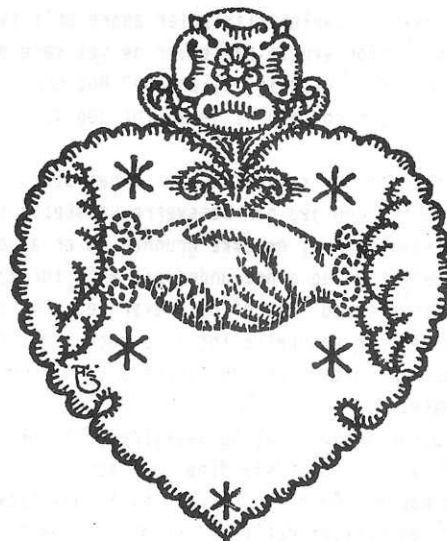
OMTALE AV EBN I GATEAVISA (s.43, våren 1989):

"Esoterisk Bulletin i Norge: krigsutgave!

"Men vi må be om tilgivelse når vi slakter." leser vi i det siste EBN. Nå er ikke anmelderen av samme oppfatning, men så føler vi heller ikke for å slakte bladet. Til det var det altfor sjarmende. Krigen i tittelen (3. verdenskrig) er den sedvanlige kampen mellom det gode og det onde. Utgiveren er representant for det gode. Det onde (Fan og Babylon) er miljøfiendtligheten, profittthungen og korttenkthet i sin alminnelighet."

TIDSSKRIFT FOR IBOENDE OG OMKRINGLIGGENDE NATUR

Esoterisk Bulletin i Norden - EBN

ET TIDSSKRIFT ER ET MØTESTED.

ANNONSERE I EBN?!

Ad annonser i EBN:

Annonser tilstrebes fra de forskjelligeste fagområder og samfunnsområder!

Annonserer i EBN betaler for annonser som kommer på trykk en symbolsk sum, som de selv fastsetter! Evt. kan det også gjøres avtale med EBN på forhånd om en bestemt, avtalt pris.

Innbetalingen skal skje uoppfordret innen en måned etter at annonsen har vært på trykk i bladet.

Meningen er at alle skal ha råd til å annonsere i bladet; at annonser absolutt er stoff av verdi, og at tidsskriftet er et møtested. Dermed sagt at ingen annonsører i EBN sann sett er privilegert pga. sterk økonomi! Redaktøren, undertegnede, velger etter forogdtbefinnende hvilke annonser som kommer med i de enkelte nr.

Noen bedre i så måte? Noen rimeligere?

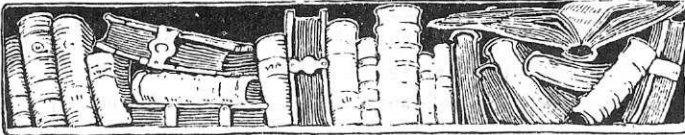
Den symbolske summen innbetales - uansett hvor liten den er (det er i så måte viktig at handlingen utføres) - til:

EBN/Rune L. Hansen,
N-6590 Tømmervåg,
Norge.

Telefon: 073-21126.
Postgiro: 3885605.

Vennlig hilsen fra
den samme,
Tømmervåg, juni 1989.

BØKER

VED MINES BRØND

"Ved Mimes brønd under Ygdrasils ask, nordiske gudesagn i foredrag" heter en fin og interessant bok fra 1917 av norske Kristofer Janson (1841-1917). Hans siste bok, han døde i november 1917. Såvidt jeg vet også hans eneste bok om den nordiske mytologien. Men et storartet siste diktverk, som i tråd med opplysningstiden, folkehøyskolebevegelsen, N.F.S. Grundtvig, Christopher Bruun, Ivar Mortensson Egnund, osv., søker inn mot kilden og kjernen - ikke uten å finne. Dermed velder det frem!

En dypt original bok, spenstig i sproget, og et inderlig diktverk, hvor en straks ser at forfatterens oppriktighet og inderlighet har båret gode frukter; at søkeren og vandreren er underveis på den rette veien, og det er blitt åpnet for ham. Alt som står i boken er ikke sant, riktig eller oppklart; men det vesentlige peker rette veien, frukten er næringsrik, god og naturlig, - og da blir detaljer også for detaljer å regne: tilgivelige feilberegninger eller antagelser. Alt slikt som underveis kan rettes på.

Han sier bl.a. i sin innledning: "Ti vil vi lære vore forfedre at kjende, de grundanskuelser, hvorefter de formet sit liv, hvad der optok deres tænkere og skalde, naar krigens vilde larm var stillet, deres forhold til det hemmelighetsfulde verdensrum med sit myldrende liv og sine gaater, saa maa vi gaa til deres gudelære, hvor de i brøgede billeder har fremstillet sin livserfaring og sin fantasiflugt. La os aldrig glemme, at disse syner var disse menneskers religion. (...) La os ikke bli skræmt av, at mange av deres billeder og fortællinger synes os det skjæreste nonsens. La os heller tænke paa, at disse vore forfedre var mennesker med aapne øine, sunde sanser, aandelig længsel som vi, at de trodde fuldt og fast paa denne gudelære, likesom de fleste mennesker tror paa den, hvori de er oplært, at hadde vi levet da, saa hadde vi ogsaa trodd saaledes. Og vi kommer til at staa med mere ærbødighet foran disse skikkelser av en storslagen fantasi og dyp aandelig længsel. Selv kristendommens glødende apostel Paulus hadde stor ærbødighet for den græske hedningedannelse. Han citerer i sin tale i Athen en græsk digter, som uttaler disse merkelige ord: "I er Guds slekt." Og paa dette citat grundlægger han da sin tale."

Kristofer Jansons bok er så enkel, spennende og

spirituell at den enda for mange også vil kunne være en lettlest, fengende introduksjon til den nordiske mytologiens verden. Boken er på omkring 150 sider, oppdelt i 11 kapitler eller foredrag, som tilsammen gir et levende innblikk i den norrøne mytologien; om verdensbygningen, Odin, Frigg, Tor, Yggdrasil, nornene, ragnarokk, osv.

I foredraget om Balder og Idun sier han bl.a. (her og i det videre forsiktig sproglig modernisert av meg): "Mennesket har vært seg bevisst sitt gudeutspring fra de tidligste tider. Det toner til oss fra de eldste tenkeres og skalders kveder i alle nasjoner. Men det har også forstått, at de færreste har nådd dette ideal å være Gud lik hernede på jorden, at meget mere synd og vold har fått makt over dem, så mange endog har glemt, at de stammer fra den levende Gud. Og i følelsen av sin uverdighet på den ene side og i bevisstheden om sitt gudeutspring på den annen, diktet de da Balders- og Iduns-myten, tenkte seg, at denne fullkommenhet, som de så i drømme, måtte engang ha vært på jorden, være tapt ved menneskets egen synd, men skulle atter gjenerobres."

Innledningsvis i dette foredraget sier han at: "Den dypeste av alle de gamle myter er den om Balder." Om Balder sier han bl.a. riktig nok at: "Balder representerer ikke bare det uskyldige, men det vise i uskylden, ikke det barnaktige, men det barnlige. Det er det guddommelige rene i oss, som er Balder. Og dette er i Jesu sprog innbefattet i ordet: barnlighet. "Uten I blive som barn, kommer I ikke ind i Himmerikes rike." Det er perlen, som bør ligge på bunnen av vår ånd, hvor høyt vi enn vokser."

Videre sier han om verdensoppfattelsen dengang: "Uskyldigheten har engang vært i verden, men er nu tapt; synden med dens hærjende følge har holdt sitt inntog mellom oss - det er klagesangen, som lyder gjennom Balders-myten. Den samme klagesang, som lyder fra alle de nasjoner, som taler om en gullalder, hvor guder og mennesker levde i fred og glede, men som tapt, da man lyttet til fristerens stemme. Det er samme klage, som toner i de gamle Bibelens paradissagn som i grekernes skjønnhetsmyter. Det er nasjonenes syndserkjennelse og syndsbevisning, som uttales i dette billedsprog. Det er menneskets våkne samvittighet og ideale trang som klager. Verden var bestemt til uskyldighet, fred, glede, men verden er blitt full av vold og ufred istedenfor. (...) Vår tids undersøkelser har vist, at denne drøm om en gullalder og om et fall ut av en uskyldighetsstand er en feiltagelse. Menneskerasen som helhet har aldri skredet fra det fullkomne til det lavere. Den har tvertimot begynt i det lave, en gradforskjell over dyret, og har langsomt og trinnvis arbeidet seg oppover ved å erobre livserfaring og kjennskap til både naturens og åndens lover. Dens synd har bestått dels i uvitenhet, dels i misbruk av de edle frihetens krefter, som er den betrodd. Den enkelte faller, en nasjon kan og falle, når den har avgitt sin modne frukt på verdens bord; men menneskerasen som helhet skrider frem og atter frem. Den ene nasjon tar arven fra den annen, når denne har utspilt sin rolle og derfor lysestaken må flyttes. Og menneskeheten skal ved å erobre stykke for stykke av sannhet og renhet arbeide seg hen imot sin gullalder, hen mot fredens og rettferdighetens rike, hen mot samlivet med gudene i skjønnhet og harmoni. Og den længsel og klage, som ånder ut i de gamle myter, skal finne sin løsnings, ikke ved en gave, som plutselig skal gies, men ved menneskehetens selvarbeide, ved dens streben etter helliggjørelse i frykt og beven."

stikkordregister bak i boken - et for hver enkelt av urtene, og et for oppskriftene; matoppskrifter, drikker, etc.

Det er en personlig preget bok, fullstappet av et langt livs hengivenhet for og kjærlighet til jord, årstidene og vekstriket, av erfaringer og innhøstede kunnskaper det ikke har vært særlig om eller sans for i massemediene. Det står mye både i og mellom linjene i den når en blir fortrolig med den.

For den som er ukjent med urter i haven til matnytte, fryd, velduft og glede, og ønsker å bli kjent med de og lære å hanske de, vil boken kunne være en fin, folkelig og artig innføring.

La meg ta med en smakebit på den godslige tonen i boken, fra kapitlet hvor hun beskriver sin meget gamle urtegård:

"Men hva skal vi svare når en femåring spør: "Vi skl ikke ødelegge jorden, skal vi vel, bestemor?" Vi bruker ikke gift i urtegården. Vi tror at flere av urtene i seg selv er insektmidler nok. Insektene gjør derfor liten skade i hagen. Skulle det mot formodning være en mark eller to i kålen tross malurt og pors, som vi har lagt mellom plantene, ja, så er marken ihvertfall ikke giftig, bare krekkelig som de sier her. "Spis litt karvefrø", ville de gamle si, "så kommer nok apetitten igjen". Her vil du møte krydderurter i kokekunstens tjeneste. Alle som er glad i duftplantene kan bare gå etter duften. Andre vil gjerne hilse på de medisinske urter eller urter for kroppspleie, fargeplanter, bieplanter, busker og trær, og ikke å forglemme forvillede eller ville nyttevekster i eller utenfor urtehagen. Også i skogen, frukthagen, i blomsterhagen og i stenbedet, overalt, finner du nyttevekster. En del utvalgte får står omtale (i boken, rjh), mens andre såvidt blir nevnt. Ja, det er med planter som med oss mennesker, de som gjør seg mest bemerket, det være seg på godt eller ondt, blir best kjent. Den lille nytteveksten som villig kommer år etter år, blir knapt lagt merke til, bare en gammel kone som har opplevet nødsår og fattigdom er trofast og bruker den ennå. Enkelte smiler kanskje litt nedlatende av hennes kunnskap, men hun sitter inne med en viten som på sin spesielle måte er større enn botanikerens. En viten som det ikke ropes høyt om, men som er vel verdt å ta vare

på, en lærdom fra livets skole."

Enda en liten smakebit, fra kapitlet om drikke: "Vi kan faktisk gå ut i naturen eller i hagen og plukke utallige vekster til urtete. Det er ikke bare i krisetider vi skal gjøre bruk av våre goder som vi kan hente så å si gratis. Hos oss har vi alltid sørget for rikelig med urter som te. Noe som alltid forbauset meg var at omstreifere, eller loffere som de ble kalt, brydde seg lite om urtete. Når de kom opp for å få seg en god frokost etter å ha sovet på fyren på fabrikk, var det kaffe for alle penga. Grasmatt og urtete var det lite stas ved. Annerledes var det med sigdøynere. De sa gladelig takk til urtete når de kom opp for å fortinne kaffekjeler og gryter av kobber. De tok seg god tid og fortalte så mangt fra plantenes verden. Jeg husker mor fortalte at de smilte godt engang hun snakket om bruken av løvetann og brennesle - det var ikke noe nytt for dem. De bemerket tørt: "Du vet nok hva du gjør".

Joda; Ansofs bok er fin, artig og full av så mye på så mange måter den. I det store hovedkapitlet eller midtkapitlet er en beskrivelse av hver av urtene innordnet i hver sine plantefamilier, ordnet alfabetisk. De fleste av urtene er også illustrert med virkelig fine, enkle svart/hvitttegninger, gjort av Knut Segtnan og Gjermund Walle. Også disse tegningene tilfører boken mye fint.

Ikke bare de mest kjente og hevdvundne urtene er med i boken, men også mindre kjente, ikke så ofte dyrkede eller benyttede, er nevnt her og der. Tilsammen et bredt utvalg og en fin introduksjon. Nesten hele siste halvdel av boken er viet krydderier og matoppskrifter, og også her er mye artig å finne.

Men tilslutt som et aldri så lite ps til forfatteren og andre: - noen burde, og jeg gjør det hermed, gjøre Ansof oppmerksom på at isopor, plast, aluminiumskokekar, hvitt ("raffinert") sukker, etc. er fa-nsmakt som manifesterer det Helvetet som Babylon ivrer for! Og jeg tror nok hun skjønner det fort når hun blir oppmerksom på det - det er mye som også gledeligvis tyder på det i boken.

rjh

HARTVEITS OKKULTE LØSNING

Karl Milton Hartveit, Steinerskole-lærer og medarbeider i tidsskriftet Arken, har skrevet ei bok som bærer titelen "Den okkulte Løsning" og er utgitt av Dreyers forlag. Den føyer seg inn i en rekke av bøker som på ulike grunnlag forsøker å kaste lys over det knippet av tendenser som gjerne karakteriseres som "nyreligiøsiteten" eller "new age". Som de fleste andre bøkene i denne genren har også "Den okkulte løsning" et sterkt polemisk preg, nærmere bestemt en antroposofisk slagside.

Boka som er på 400 sider, inneholder et omfattende materiale. Den første delen er en rask gjennomgang av den europeiske tradisjonen; Pytagoras og gnostikerne, katarerne, tempelridderne, den jødiske kaballa og rosenkreutzerne nevnes.

Den viktigste kritikken som kan rettes mot denne delen av boka er tilsidesettinga av de afrikanske og arabiske elementene. De egyptiske mysteriene nevnes knapt (gnostikerne i Alexandria karakteriseres som grekere); innflytelsen fra sufier og annen islamsk mystikk drøftes ikke - ikke engang Christian Rosenkreutz' læretid i Arabia nevnes.

I den neste delen av boka skildres det nittende århundres okkulte renessanse i Frankrike og England, samt den spiritistiske bølgen. Her begynner forfatterens antroposofiske synsvinkel å få konsekvenser, særlig i fremstillinga av teosofien. Hartveit aksepterer uten motforestillinger den fiendlige holdningen Rudolf Steiner etterhvert utviklet overfor andre samtidige teosofar og som blant annet førte til at han av Madame Blavatskys skrifter bare aksepterte hennes første bok "Den avslørte Isis". For å opprettholde Steiners vurdering karakteriserer Hartveit forfatteren av "Den Hemmelige Lære" som "et utslitt og på mange måter defekt redskap". (s. 111).

Den siste delen av boka tar for seg nyere fenomener, som Scientology, Summit Lighthouse og Transcendental Meditasjon. Hartveit ser det, liksom antroposofar ellers, som en særlig oppgave å understreke særpreget ved Rudolf Steiners kristne okkultisme. Som følge av dette blir kritikken rettet mot svakheter og besynderligheter hos andre okkulte lærere og deres elever, men ikke mot Rudolf Steiner og antroposofene.

Moderne teosofi

Den antroposofiske fiendtligheten mot andre varianter av teosofi kommer spesielt klart til uttrykk, når Hartveit skriver om Annie Besant, Alice Bailey, Benjamin Creme og Elizabeth Clare Prophet. Alle disse tenkerne slås sammen under betegnelsen "moderne teosofi", og vi får høre at hovedmålet for denne moderne teosofien er å utsette menneskets personlighet og gjøre menneskene til okkulte slaver under mestrenes okkulte teokrati (!).

Hartveit skriver f.eks. om Benjamin Creme (s.370): "Cremes visjoner er en del av den teosofiske strøm, og deres intime slektskap med Arkana-skolens (Alice Baileys) lære er åpenbar. Derfor virker det umiddelbart overraskende når Arkana-skolens offisielle holdning er at de tar avstand fra Cremes virksomhet og betrakter ham som en okkult renegat. Det er neppe fordi de er uenige i hans lære, for den er jo nesten identisk med deres egen."

Akk ja Hartveit, men hvis uenighetene mellom Creme og Bailey er uvesentlige, hvorfor da legge slik vekt på divergensene mellom Steiner og Besant? For en uforstående kan denne uenigheten synes like uforståelig.

Begrepet teosofi kan gis mange betydninger, en snever bruksmåte er "medlem av erklært teosofiske organisasjoner". Denne betydningen utelukker f.eks. Creme og Prophet. En videre bruksmåte lar ordet vise til Madame Blavatskys filosofi og videreutviklinger av den, men i denne språkbruken vil Rudolf Steiner sjølt være like mye teosof som f.eks. Alice Bailey eller C.W. Leadbeater, og langt mere teosof enn Benjamin Creme eller Elizabeth Clare Prophet.

Mesterenes diktatur

En språklig vurdering rører ikke ved kjernen i Hartveits beskyldninger. Han hevder at dannelsen av den esoteriske seksjon åpnet for en dyrking av mestrene som i praksis innebærer at disiplene utsletter sin egen personlighet.

Slike innvendinger har også blitt reist av mange

innenfor de teosofiske organisasjonene. Men Hartveit går lenger; han sier i klartekst at teosofiens formål (og han inkluderer altså her Blavatsky, Besant, Leadbeater, Bailey, Creme, Prophet og mange andre) er å opprette mestrenes diktatur. Disiplenes høyere jeg skal erstattes av mestrenes okkulte styring, teosofenes vilje skal utslettes og erstattes med Hierarkiets vilje.

Helena Petrovna Blavatski, 1831-91

Rudolf Steiner, 1861-1925

Det er hevet over tvil at det forekommer og har forekommet usunn okkult autoritetsdyrking i de teosofiske organisasjonene, men her er Antroposofisk Selskap intet unntak. Hvor mange antroposofier har (f.eks.) personlig kunnet granske Steiners ytterst originale beretning om de to Jesus-barna?

Det kreves en god porsjon ond vilje for å hevde, som Hartveit gjør, at "I den teosofiske ideologi er målet blitt å gjøre mennesket til en tjenende slave av Mesterene". Fra et psykologisk synspunkt kan det være nærliggende å skimte Hartveits egen redsel for de indre verdenene i denne "analysen"; men det mest oppsiktsvekkende er nok likevel at han ikke har registrert H.P. Blavatskys gjentatte formaninger til sine elever om aldri å godta noen påstand på hennes eller andre okkulte autoriteters ord, men alltid å vurdere dem grundig og personlig.

Madame Blavatsky tok sterk avstand fra spiritistiske medier, og understreket at hennes eget arbeid hadde en helt annen karakter enn mediernes viljeløse formidling av materiale de ikke forsto. Hun hevdet at hennes formidling av budskaper fra personer som ikke var fysisk nærværende var et resultat av en bevisst prosess, og at hun fremmet sin egen personlige utvikling på denne måten. Alice Bailey understreket også at samarbeidet med hierarkiet krevde en bevisst deltakelse, og ikke kunne fungere gjennom viljeds underkastelse.

Når Hartveit skriver (s.402) at det bare er "Rudolf Steiner som kompromissløst har hevdet menneskenes frihet og suverenitet overfor Mesterene. Selv om han anerkjenner Mesterenes eksistens og deres overlegne åndelige innsikt ..." tar han altså munnen altfor full.

Teosofi og magi

Hartveits mangel på respekt for teosofien har konsekvenser for hans vurdering av andre historiske forhold. Han later til å tro så fast på at teosofier er viljeløse slaver, at han ikke får øye på Madame Blavatskys og teosofiens sentrale rolle i utforminga av en ny syntese mellom vitenskap og religion, som Rudolf Steiner igjen er en av de fremste og mest originale videreutviklere av.

Dens blindheten for teosofiens betydning kommer blant annet til uttrykk ved at Hartveit ikke har innsett det nære sambandet mellom teosofien og den andre hovedstrømningen i moderne okkultisme, den magiske som utgår fra "Golden Dawn".

Hartveit kan derfor skrive (s.133) om de åpenbare likhetstrekkene mellom Golden Dawn og teosofien at "Det er lite sannsynlig at denne parallelle utvikling skyldtes gjensidig påvirkning." Ikke desto mindre var grunnleggerne av Golden Dawn alle medlemmer av "Det Hermetiske Samfunnet" som under ledelse av Anna Kingsford brøt ut av Teosofisk Samfunn i 1885. I 1987 påviste dessuten R.A. Gilbert at en rekke ledende Golden Dawn medlemmer deltok i den teosofiske "esoteriske seksjonen" mens Madame Blavatsky var i live.

På samme måte avslører Hartveit sin manglende innsikt i teosofiens store nedslagsfelt når han tilfeldigvis oppdager (s.236) at Dion Fortunes

kabbalistiske ideologi er "slående lik" den teosofiske visjon. Det later til å ha gått ham hus forbi at Dion Fortune i 1922 var ordfører i en teosofisk losje, som hun blant annet brukte til å rekruttere medlemmer til en magisk orden som Moira Mathers ledet, en avlegger av Golden Dawn.

Et tredje utslag av denne frivillige blindheten ser vi når Hartveit på samme måte forsøker å redusere Steiners interesse for rituell magi, også her er Hartveit helt i tråd med Steiner sjøl, som i sin selvbiografi bruker flere sider på å bortforklare at han ledet en losje av den magiske ordenen OTO (grunnlagt av en annen framtrædende tysk teosof - Franz Hartmann) og uten hell forsøkte å innføre sine egne rosenkorsriter bl.a. i England.

De teosofiske organisasjonene

For medlemmer av Teosofisk Samfunn vil det være irriterende at Hartveit konsekvent kaller organisasjonen Teosofisk selskap. Viktigere er en rekke andre detaljfeil i omtalen av teosofien:

- "Teosofene mente at Mesterene holdt til i en helt utilgjengelig del av Tibet" (s.98). Helt utilgjengelig kan tilholdsstedet ikke ha vært, siden madame Blavatsky fant fram til det; forøvrig er det et poeng at mestrene finnes en rekke steder.

- "Fra 1907 og framover fikk hun (Annie Besant) all makt i Teosofisk selskap. Og med unntak av den tyske teosofiske seksjon, som ble ledet av Rudolf Steiner ... støttet hele bevegelsen opp under hennes nye okkulte impuls". Her avslører Hartveit en høyst mangelfull innsikt i teosofiens historie (han oppgir da heller ingen skrifter om teosofiens historie i sin bibliografi). Stridigheter og splittelser mellom ulike fraksjoner av teosofier, hadde forekommet fra første øyeblikk, og hadde tiltatt etter Madame Blavatskys død i 1891. Adyar-teosofene var i 1907 bare en av flere teosofiske organisasjoner. Det var Annie Besants inspirasjon og organisasjonstalent som førte til at denne teosofiske organisasjonen ble den dominerende.

Rudolf Steiner deltok i oppbygginga av Adyar-teosofenes organisasjon i Tyskland, i konkurranse med flere teosofiske organisasjoner som ikke godtok Annie Besants ledelse. Franz Hartmann var leder for den viktigste av disse.

Den manglende innsikten i teosofiens historie viser seg også i omtalen av Krishnamurti (på s.301 karakterisert som "den aborterte teosof-messias"). Et raskt studium av teosofiske skrifter viser at Krishnamurti slett ikke ble ansett som "legemliggjørelsen av det høyeste guddommelige prinsipp" (s.169), men derimot som "redskapet for den nye verdenslæreren". Mye av ståheien rundt Krishnamurti og "Ordenen Stjernen i Øst" var usunn, men ikke engang Hartveit forsøker å benekte at Krishnamurti utviklet seg til en åndelig lærer av uvanlig format.

For den som har satt seg en smule inn i okkultismens historie er Hartveits mentale slagside åpenbar, men for den som måtte ta hans framstilling for god fisk er "Den Okkulte Løsning" grovt villedende. Dette oppveier dessverre i stor grad all den verdifulle informasjonen boka inneholder, og gjør at "Den Okkulte Løsning" ikke uten videre kan anbefales.

Jan B. Vindheim

DE GRØNNES PRINSIPPPROGRAM I NORGE

Nu i vår foreligger et prinsipp-program fra De Grønne i Norge, trykt i et hefte på 16 sider i A5-format. Det fremgår foran i heftet at det er fremkommet etter et landsmøte i Bø i Telemark 10.-12. februar i år. Møtet fant sted bare noen uker etter at den internasjonale bevegelsen De Grønne ble registrert offentlig som et "politisk parti" i Norge. (Partiet ble stiftet høsten 1988 - ca. 7 år etter Miljøpartiet i Sverige.)

Spent slår jeg opp i det og leser litt her og der for å få inntrykk av det. Og erkjenner fort at dette er litteratur av interesse og betydning. Et solid, ferdig og foreløbig stykke verdenslitteratur. I den rette, aktuelle og nødvendige ånden.

Det dreier seg om de to veier inn i nutiden og fremtiden. Hvis vi mere har noen fremtid i løpet av de nærmeste tiårene, er det den ene veien. En vei av nødvendigheter, besinnelse og erkjennelse, en mangfoldig, men rett og tydelig nok vei. Den andre veien er den veien som leder bort fra nutiden og fremtiden, bort fra virkeligheten i virkeligheten.

Det dreier seg om veien inn i nutiden og fremtiden. Og jeg er gledelig overrasket. Undrer meg om De Grønne i Sverige, Tyskland, England og andre steder i verden har tilsvarende gode samfunnsprogrammer? Det kan jeg ikke si bestemt, vet jeg ikke. Antaglig er, det jeg foreløbig vet, erfaringer og arbeide nedlagt i andre land her kommet Norge til gode. Og også arbeide og erfaringer opp gjennom mange år fra mange hold i Norge. Bare vet jeg at Miljøpartiet i Sverige sitt riksprogram fra 1981 ikke er tilsvarende godt, konsekvent og saklig. Heftet imponerer definitivt med all sin saklighet, fyndighet og presisjon. Den gruoppvekkende, fremskredne, altomfattende miljøkatastrofen blir tatt seriøst og forsøkt stoppet i alvor. Løsningene og ånden som skisseres i dette heftet er tilstrekkelig. På betingelse av at den kan virke fort og enkelt nok. Hvilket forsåvidt er et problem.

I dette heftet er ikke noe publikumsfrieri. Det kunne det heller ikke vært skulle det seriøst kunne bli tatt seriøst. Noe så foraktelig som publikumsfrieri er holdt fullstendig utenfor. I heftet er ikke friid til særinteressene hverken av det ene eller andre slaget. Hverken til "arbeiderklassen", "arbeidernes proletariat", næringslivet, pengehavere, posisjonshavere, eller andre som overskrider fellesinteressene. Særinteressene og fellesinteressene går opp i og inn i en enhet i et økologisk perspektiv. Her er global tenkning og lokal handling skissert i praksis, den konsekvente, nødvendige vei. Uten at det er lagt opp til kompromiss.

Allt er ikke perfekt og ferdig for bestandig i dette prinsipp-programmet. Selvfølgelig; endel mangler og endel må sies annerledes og endel må ytterligere fortelles og sammenfattes, men det foreligger som et viktig, vektig skritt underveis og som en stor begivenhet, i globalt perspektiv, meg bekjent. Som vesentlige frukter av menneskehetens erkjennelses- og opplysningsarbeide. Den norske grunnloven av 1814 og Brundtlandkommisjonens rapport,

for å nevne noe, blir nok så tilbakestående i sammenligning. Det politiske er hevet opp av den babylonske sumpen og avgrunnen, og er blitt et tidens tegn og en håndrekning som ikke bør forbigås.

Særlig må sies at dette er kristendom og oppriktig åndsorientering i Ordets ånd, og ikke babbel fra Babylon. Det er bl.a. den åndens politikk som franske Paul Valéry (1871-1945) eftersøkte for flere tiår siden, og den etikk og moralske vilje som f.eks. Mahatma Gandhi (1869-1948) og Albert Schweitzer (1875-1965) efterstrebet. Hvor saavittighet, medfølelse og opplysning er det sentrale; - lidelsens og erkjennelsens proletariat.

Så mange og mangt kunne nevnes. Heftet med prinsipp-programmet fra Miljøpartiet De Grønne i Norge er en begivenhet, som forhåpentligvis vil gå de færreste forbi. Det at det nu foreligger er i alle fall et faktum. Blandt annet en fin sak, skulle en kunne tro, å ta til å nøste i for de stadig flere øko-kommunene som fremkommer rundt omkring i landet. Og for alle de mange som ønsker å "tre inn i politikken" (eller den del av realitetene) for å få fortgang på Babylons fall. For å nevne noe.

Norge har pr. skrivende stund omtrent 12 øko-kommuner, og med Miljøpartiet De Grønne nu et noe tilsvarende antall offentlig registrerte "politiske partier". Imidlertid er De Grønne en annerledes vei og dør. Representerende det nye, i forhold til det gamle og foreldede, og i pakt med selvfølgeligheter i våre beste tradisjoner fra gammelt av, med landet i landet.

Det er absolutt, selvfølgelig, mangler i det. Både i detalj; - hvor f.eks. forslag om GFM (Garantert Felles Minste-inntekt) som gledelig nok ble reist fra bl.a. Norsk Blindeforbund og tilsvarende organisasjoner for noen år siden, definitivt mangler. Også mangler en vending med f.eks. følgende innhold: "De Grønne ser nødvendigheten av å få erstattet rentesystemet i økonomien med ingen renter eller rentehandel i økonomien. All utlånsvirksomhet av økonomi skak kunne skje uten renter." Også mangler f.eks. det tregreningsforslag til perspektiv på samfunnsstrukturen som R. Steiner la frem i begynnelsen av århundredet. Det er mangler både i detalj og i omrissets struktur. Men særlig og fremfor alt ett mangler, Tregreningsnøkkelen og Midtgardsirkelen. Som prinsipp-programmet helt sentralt må kunne ta opp i seg skal endringene (bort fra den forferdelige Helvetesveien) kunne skje fort og konsekvent nok. Skal endringene kunne skje tilstrekkelig og fruktbart nok. (Og da mener jeg ikke bare tilstrekkelig nok til at det igjen skal kunne bli levelig sammen med moder jord annet enn i idyller (hvilket det definitivt ikke blir); men fremfor alt for å unngå at det ikke blir levelig mere, rett og slett).

Vesentlige selvfølgeligheter er viktigere å fastholde enn andre. Som f.eks. at Fader vår og moder jord er våre store foreldre. Naturen Guds datter. Kristus Guds sønn. Skjøgen Fa-ens tøs. At det er en mangfoldig ond såvel som en mangfoldig god sirkel; - begge med hver sine kjernekrefter og det tredelte prinsipp, for å uttrykke meg i pakt med den lærde uvitenhet som Nicolaus Cusanus (1401-64) gjorde seg til talsmann for. Selvfølgeligheter som den store tradisjon, landet i landet, har kjempet for å beholde og for å fremme i tusener av år. Mot babbelet.

Babylon glitrer veldig i sin unaturs tilgjorthet, opplyser sitt eget Helvete og avgrunnsveien. Vi lever i en tid hvor stadig flere i enormt stor fart ser, gjennomskuer og erkjenner henne. Og også lar ser skremme av henne. Hun

er også naturens motsetning, og den naturens argumentasjon som truer med å gjøre fremtiden og nutiden fullstendig oppbrent, mørk og gold. (Selv om mange tilsynelatende ønsker å oppleve og erfare det mest mulig helt fullstendig før de tror eller mottar beskjed).

De Grønnes prinsipp-program i Norge er en reell positiv mulighet av en viss bestemt betydning. Det viktigste å si om det, er at det foreligger som en faktisk mulighet. Hvilken oppmerksomhet og oppslutning det vil få avhenger av flere forhold og er forsåvidt bare av en viss betydning. I beste fall får det en oppslutning som Solidaritet har fått i Polen, i løpet av de nærmeste månedene. Og da må enda svært mange fordømmer falle underveis.

Det at De Grønne i Norge ble registrert som et "politisk parti" og i løpet av kort tid kunne stille med valglistene fra de fleste av landets fylker til Stortingsvalget høsten 1989 er et godt tegn, på bakgrunn av det foreliggende prinsipp-programmet. For i utgangspunktet er De Grønne noe helt annet og mere enn det politiske visvas vi kjenner til fra før av. Et godt tegn som mange enda knapt tør nevne, og enda reagerer temmelig bemerkelsesverdig på. FIVH skriver f.eks. i et skriv fra mai 1989, at "FIVH er den eneste bevegelsen i Norge som i sitt arbeid forener "miljø" og "rettferdig fordeling". Og forholder seg enda, i likhet med flere, tause som graven, som om ingenting har

skjedd. Hvilket er særskilt bemerkelsesverdig, forstokket ufølsomt og usolidarisk, og forteller mye om bl.a. treghet og tilvendte fordømmer.

Det er stor fart i begivenhetene som skjer i Norge og resten av verden nå, og i den globale naturen. Men enda er det utvetydig slik at for hvert skritt som taes i riktig retning taes svært mange skritt videre på den Helvetesveien som blir stadig mere skremmende og gruoppvekkende i så full fart.

Hva som bestemt trengs for at det mere skal kunne "gå bra" er enda skjult for folk flest, temmelig utenfor fokus. Men De Grønnes prinsipp-program i Norge er definitivt et vesentlig skritt i riktig retning.

Det at mennesker som Torstein W. Tengelsen i Troms, Arne Haugestad i Oslo, Olav T. Vassbotn i Volda, Jan Bojer Vinheim i Trondheim har gitt sin tilslutning til arbeidet med De Grønne i Norge er oppløftende. Fine såkorn og en fin førstegrøde! Slike krefter og mennesker gjør en forening som De Grønne desto mere interessant. Og det levende-gjør Ordets nødvendige ånd desto mere, hva angår De Grønne i Norge, - som enda bare såvidt er begynt på samarbeidet om vår felles fremtid og nutid.

Disse ordene fra meg nå i all hast foreløbig.

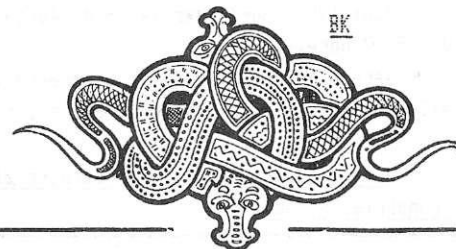
rlh

BIO-TEKNOLOGI OG UHYGGE

Nedenstående bokomtale er hentet fra De Grønnes landsavis i Sverige, "Alternativet" - hvor Benny Kullinger er redaktør av kultursiden og har spalten "Kort om böcker":

Frank Herbert (1930-86) var kraftigt engagerad i frågor som rörde miljöförstörelse och krig. I hans thriller Vita pesten (Legenda, svensk översättning Jan Leek) vävs många sådana trådar ihop. Huvudpersonen John O'Neill är amerikan och molekylärbiolog. Han får sin familj dödad av en IRA-bomb på Irland, och skapar för att hämnas med DNA-teknik en pest, som saknar botemedel och som bara drabbar kvinnor. Världen står inför ett olösligt problem.

BK

TIDSSKRIFTER, KATALOGER, ETC.

JANUS (bidrag til en fremtidig kultur) heter det danske tidsskrift som nu er inne i sin 5. årgang, og utkommer 4 ganger årlig. Siste nr. - som er nr. 1, 1989 (mars) har bl.a. verdt å nevne artikkelen "Ingemanns esoteriske viden" av Vagn Predbjørn Jensen. En riktig fin artikkel, som altså dreier seg om danske dikteren Bernhard Severin Ingemann (1789-1862) - (han som bl.m.a. har skrevet salmen "Dejlig er Jorden").

Adresse og ekspedisjon: Tidsskriftet Janus, Sven Boeg, Knudskovparken 7 A, DK-4300 Holbæk, Danmark. Pg:1918710. (D.kr. 40,- pr. nr./abonnementspris 150,- d.kr.) Redaksjonens adresse: H.J. Høines, Teglværksvej 4 C, DK-4340 Tølløse, Danmark.

ANDERSEN BOGSERVICE, Klingseyvej 28, DK-2720 Vanløse, Danmark. Tlf.:01-719664. Giro:9053344. Er en privat, ikke-profit bogservice på postordre-basis. Det dreier seg om okkult/videnskaplig orientert litteratur, også antikvariske saker. Den fine og oversiktlige bokkatalog nr. 1, 1989 jeg mottok forleden har mye og forskjellig av interesse å by på av nye og gamle bøker og tidsskrifter. Også hele årganger av div. tidsskrifter. Prisene er forholdsvis rimelige.

Et tiltak og en bokkatalog jeg straks anbefaler!

NORSK INDIANSK FORENING: De amerikanske indianerne har i hundrevis av år blitt undertrykt. Hele indianerfolk er allerede utryddet. De gjenlevende er utsatt for et hardt press mot deres kultur og religion. Deres tradisjonelle landområder blir den dag i dag forsøkt tatt fra dem så snart storindustri-samfunnet byr en mulighet for økonomisk utnyttelse. Indianernes menneskeverd blir fornektet i deres eget hjemland.

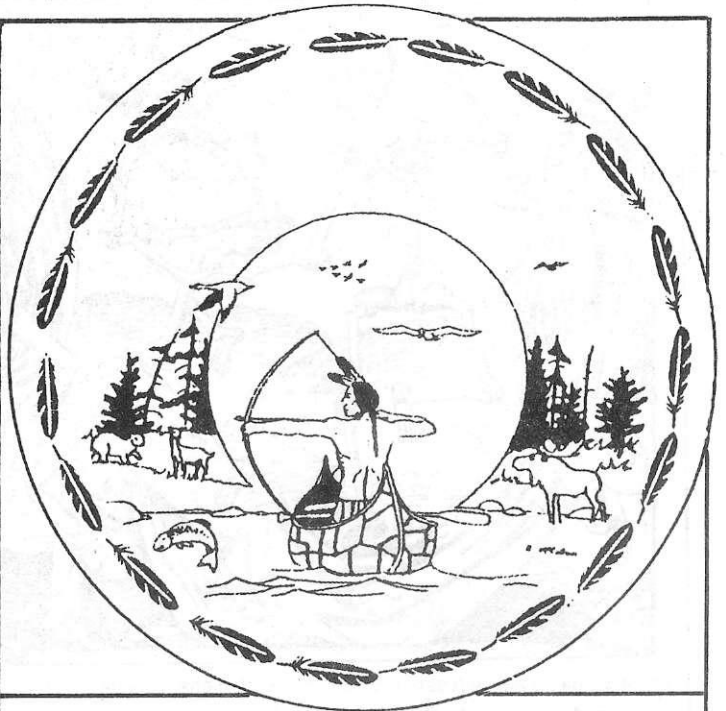
Mange steder forsøker indianerne å reise seg mot denne uretten. De ønsker å legge sin sak fram for oss. De ber om internasjonal oppmerksomhet, og støtte i sin kamp. Med utgangspunkt i arbeidet for støtte til Big Mountain-indianerne, som er truet av tvangsflytting, er det derfor nå dannet en solidaritetsforening - Norsk Indiansk Forening, som skal organisere opplysnings- og støtte-arbeide i Norge for de indianske folk i Nord- og Sør-Amerika, i nært samarbeide med organisasjonen "Naturfolkernes Verden" i Danmark, med "Svensk-Indianska Förbundet" og andre organisasjoner.

Norsk Indiansk Forening vil bli formelt stiftet på Columbus-dagen 12. oktober, 1988. Det er planlagt en storstilt feiring av 500-årsjubileet for Columbus' ankomst i 1492; og indianerne ønsker å ta denne dagen i bruk for å markere de opprinnelige indianernes rettigheter.

Juni 1988: Mari Fjervik, Hans Jacob Peters og Jan B. Vindheim.

Dersom du er interessert i nærmere informasjon, eller ønsker å delta i støttearbeidet, så henvend deg til:

Norsk Indiansk Forening, Postboks 2169, N-7001 Trondheim, Norge.

Ukebladet Kvinner og Klær/KK om dr. Jean Monros "Break-spear Hospital for Environmental Medicine" i England, Europas første sykehus for miljømedisin:

Det babylonske (norske) ukebladet KK, nr. 15, 11. april 1989 (n.kr. 20,-) har en megetsigende interessant artikkel verdt å merke seg, "Når kjemikalier gjør oss syke/Se opp for de skjulte giftstoffene" av Tone Sutterud, om overnevnte. Den innledes med ordene: "Det finnes mer enn seks millioner kjemikalier i verden, og hvert år dukker det opp 1000 nye. Stadig flere mennesker blir syke av kjemiske stoffer i mat, luft og vann." Dr. Jean Monro sier bl.a.: "Hardest rammet er de unge. De under 30 har vokst opp i en kokong av kjemikalier. Vi regner med at mellom 10 og 30 prosent i den industrialiserte verden lider av intolerans, det vil si opptil 300 av 1000 barn!" Dr. Munro lar seg ikke affisere av kritikk fra legestanden. "De som ikke tror det finnes noe som heter kjemisk følsomhet, kan komme hit til sykehuset og snakke med pasientene, sier hun." Artikkelen anbefales. Alle de kjemiske/syntetiske og denaturerte stoffene og produktene som Babylon frembringer og strør om seg med og som stadig omgir folk flest mere og mere representerer forbrytelser - representerer en forbrytelse, hvilket er en selvfølgelighet og har vært innlysende for ethvert alkemisk eller åndsvidenskaplig orientert menneske.

For de som ønsker å sette seg nærmere inn i temaet, som har å gjøre med "kunststoffene", kan jeg særlig anbefale særlig to bøker. Svenske Lars-Erik Esséns "Rättslös hälsa" fra 1973 (i dansk utgave: "Den forbudte sundhed"), som på mange måter er en solid grunnbok i så måte. (Lars-Erik Essén døde for få år siden). Her er en tilfeldig smakebit på tonefallet og presisjonen i boken, et aldri så lite avsnitt, (fra kapitlet "Undernaturen som destruktiv virkelighet"):

"Atomare modeller etterligner i stadig større utstrekning naturgivne substanser. Sådanne tekniske substanskopier forutsetter en analytisk fraksjonering av de biologiske sammenhenger. Uttrykket "syntetisk" substans er derfor egentlig en inadekvat benevnelse. Syntesesubstansen er et sterilt analysat, hvis komponenter er føyet sammen til en kunstig helhet som ikke er biologisk, men teknisk-kjemisk betinget. Syntesesubstansene er speillinger og etter-

ligninger av liv og representerer en verden som ligger under den biologiske og naturgivne, en teknologisk under-natur. Herhen hører f.eks. de syntetiske jordforbedringsmidler, fødevarer og legemidler."

Den andre boken, også litt av en grunnbok, er Rudolf Hauschkas "Substanzlehre"; som meget beklageligvis meg bekjent enda ikke er oversatt fra tysk. Dens undertitel er: "Zum Verständnis der Physik, der Chemie und therapeutischer Wirkungen der Stoffe". (Denne boken vet jeg kan skaffes gjennom Antropos boksalg i Oslo, og er utgitt på forlaget Vittorio Klostermann i Frankfurt am Main).

Fjorfe-katalogen fra Black Hawkwind (Ekrå Fugleoppdrett, N-5683 Reksteren, Norge. Tlf:054-32820/090-54457) utkommer hvert år, og er i år også kommet på vårparten. De forhandler bl.a. kyllinger og rugeegg av gjess, ender, høns, fasan, kalkun, storfugl, orrfugl, rype, Kaniner, div. rugemaskiner, dueartikler, varmelamper, fangstfeller, fôringsutstyr, netting, litteratur, etc.

Svenske Magazinet (for ett segerrikt liv), adresse: Box 17, S-751 03 Uppsala, Sverige. Tlf:018-157940, nr. 2 (årg. 1), mars 1989 (ca. pris s.kr. 25,-) er et "Stort avsløgende nummer om New Age og om okkultisme". Mon tro om det ikke er baptister som utgir det her? Anden i bladet er svært lite kristen iallfall. Blandt mine konklusjoner etter å ha lest bladet kan jeg nevne:

Det er svært mye suspekt på markedet som påberopes benevnelsen "New Age", "okkultisme", etc. Men det skrives og sies også svært så mye suspekt og usaklig om temaet! Dette svenske Magazinet ikke noe unntak i så måte, og er forresten svært så "okkult" egentlig.

Forsåvidt ikke noe nytt.

I samme åndedrett fristes jeg til å nevne et annet tidsskrift; norske LIV (Helse- og sosialmagasin), adresse: Postboks 486 Sentrum, N-0105 Oslo 1, Norge. Tlf:02-429440/422075, som i nr. 6, 1987 har tema: "Alternativ medisin - en trussel?"

Efter å ha lest i det konkluderer jeg bl.a. med følgende:

Så skremmende mye uvitenhet som er ute og går, også særlig blandt "eksperter" og akademikere! "Medlem av Den Norske Fagpresses Forening" står det under headingen til bladet; men for et skremmende sammensurium av middelmådig og tilbakestående fagkunnskap og feeling som dette bladet uttrykker, mildt sagt! Mst. de fleste livsområder. Det hele og så mangt i det er så babet ut fra skjøgens mørke at det nærmest er utrolig.

Dessuten er holdningen i det den etablerte, offentlige "legevitenskap". Som dessverre jo er temmelig syk og åndsfraværende/åndsforvirret uten særlig virkelighetskontakt. Dens forkjærlighet for unaturlige, sykdomsfrembringende, skadelige og farlige medikamenter og instrumenter, for å nevne noe. Og dens forkjærlighet for stikking og skjæring. Og dens sterke maktpolitiske monopolholdning til fine alternativer og reell orientering, for å nevne noe

annet. Og folk flest - tildels også de motstridende og åndsorienterte blandt oss i noen grad (f.eks. gjennom omgivelser og oppvekst det ikke har vært mulig å holde på avstand) - er blitt omtrent helt avhengige av all denne syke fa-enskapen i hvite frakker med sterile geberder, er blitt innrettet etter denne syke sunnhet.

Her i Norge finnes forresten i Oslo et offentlig Institutt for Forebyggende Medisin. Men det er det dessverre, på alle tenkelige sett og vis, nærmest ingenting som tyder på.

Wangsmo's Antikvariat, (adresse: Vår frue strete 1, Postboks 2191, N-7001 Trondhjem, Norge. Tlf:07-524455) har i mange år nu jevlig utgitt bokkataloger. Særlig katalog 68 for mai 1989 er av interesse å nevne her, idet den er fullstappet av litteratur som dreier seg om saga, vikingetid og norrøn middelalder. Deriblandt mange godbiter. Prisene varierer sterkt. (Den som hadde bedre råd/mulighet-er!)

Bookshop East & West (Den annorlunda bokhandeln för nytänkare, idéfolk och sökare) i Sverige (adresse: Nybrogatan 26, S-11439 Stockholm, Sverige. Tlf:08-6620330/Fax:08-6676723) utgir jevnlig bokkataloger - og særlig deres Mind-Body-Spirit-katalog for våren 1989 er fin og å anbefale, med mange interessante boktilbud.

Vattumannen (bokhandel & informasjonssenter) i Sverige har også mye fin litteratur, og kan tilskrives for boklister. Adresse: Boks 450 96, S-10430 Stockholm, Sverige. Butikkadresse: Drottninggatan 83, S-104 30 Stockholm, Sverige. Tlf:08-109615.

Ring Bok (Kvalitetsbøker til lavpris), adresse: Mølingen, N-3500 Hønefoss, Norge. Tlf:067-35485, har en boliste med endel fine bøker til sterkt nedsatt pris. Bl.a. Jens Bjørneboe, urtebøker, russiske folkeeventyr, m.m.

Strubes Boghandel og Forlag, (adresse: Postboks 827 (teller: Lille Triangel, Dag Hammarskjølds Allé 36), DK-2100 København Ø., Danmark. Tlf:01-425300) har ofte og for tiden også boksalg, og utsender kataloger til interesserte. New Age-orientert litteratur, rimelig, og endel fine saker på tilbud rett som det er.

Proprius Förlag AB (böcker & musik), adresse: Box 102 51, S-100 55 Stockholm, Sverige. Tlf:08-213357, utsender bok- og musikkliester, og har endel interessant, bl.a. Poul Bjerre. For tiden bokliste med nedsatte priser.

Dioden A/S (Naturfag og elektronikk), adresse: Postboks 386, N-6501 Kristiansund N., Norge. Tlf:073-71886, har mye interessant og rart for den som er teknisk orientert. Transformatorer, kikkert, forsterkere, reléer, spesielle motorer og oppfinnelser, m.m. De utgir fin, illustrert katalog (gratis) hvert år.

Arngren Trading (Aktuell elektronikk), adresse: Postboks 296 Skøyen, N-0212 Oslo 2, Norge. Tlf:02-504250, utgir årlig "Europas største elektronikk katalog", som du kan skrive etter. En oversiktlig, omfattende og illustrert katalog, med forsterkere, høytalere, telefoner, video-boostere, brytere, kabler, plugg, dioder og transistorer, metall-detektorer, computer-utstyr, osv. osv.

Vi og Vårt (helse & miljø magasinet), adresse: Lita Heidings Forlag A/S, Dronningens gt. 23 Sentrum, N-0154 Oslo 1, (eller: Postboks 901 Sentrum, N-0104 Oslo 1), Norge. Tlf:02-423273. Utkommer 4 ganger årlig. (Se iøvrig forrige EBN, s. 29). Et tidskrift som er blitt bedre og bedre, og har presentert viktig og viktig stoff - så også i siste nr. nu, nr. 1, 1989, med stoff om bl.a. Magnar Norderhaugs bok "Det er sent på jorden", og om prins Charles og økologisk jordbruk, og om bio-teknologi, m.m.

Tidskriftet Vi og Vårt begynner å bli en gledelig begivenhet, med svært mye saklig og konsekvent holdning i forhold til det meste av det som er av blader og aviser!

Alternativ Framtid-prosjektet, adresse: Hausmannsgt. 27, N-0182 Oslo 1, Norge. Tlf:02-697650, telefax:02-204788, data:02-112723. Et meget interessant prosjekt som har vokst frem fra et samarbeide mellom ialt 17 foreninger i Norge, og andre i resten av Norden; deriblandt Norges Naturvernforbund, Kvinner for Fred, Norsk Forening for kollektivtransport, Folkereisning mot Krig, Framtiden I Våre Hender og Human-etisk Forbund.

Alternativ Framtid/AF er et 10-års-prosjekt som varer fra 1986 til 1996, inndelt i 4 trinn. I en beskrivelse av prosjektet heter det bl.a.: at AF skal "utrede en mulig modell for et fremtidig samfunn hvor sosiale mål, miljø- og ressursansvar er prioritert fremfor materielt og økonomisk nivå."

Interessant ja. Og ikke mindre interessant når en leser videre. For-prosjekteringen til AF ble påbegynt alt ved begynnelsen av 1980-årene, og siden har mangt og meget skjedd og utviklet seg med prosjektet, som også har tatt bedre og mere form frem til nu, samtidig som mangt og meget også har skjedd i samfunnet og verden siden påbegynnelsen. Jeg sitter med den første eksterne informasjonsavis om prosjektet foran meg; datert november 1988. Litt av hvert i denne avisen. Ikke bare informasjon om selve prosjektet. Deriblandt "Ti teser om jordens miljøtilstand" oppsett av Magnar Norderhaug, forfatteren til "Det er sent på jorden", som iøvrig er med i AFs "forsker-råd". Det er gjort plass til litt av hvert av interesse i denne informasjonsavisen, mht. flere tema og områder som har med saken å gjøre.

Prosjektet er finansiert av de norske myndigheter med mange penger, og har endel fast ansatte. Politikere fra alle partier, unntatt Høyre og Framskrittspartiet, hadde tro på prosjektet og gav initiativtagerne den nødvendige økonomiske støtten til å komme i gang. Prosjektets styringsorganer er imidlertid (på papiret) selvstendige i forhold til de politiske myndigheter. Så er da også prosjektet blitt originalt på svært mange sett og vis, i positiv forstand. Og betegnes bl.a. som et dialog-prosjekt. John Hille skriver bl.a. i sin presentasjon i informasjonsavisen: "Ikke er dette et forskingsinstitutt, og ikke noe offentlig utredningsorgan. Ikke er det en organisasjon eller en folkebevegelse. Ikke er det en kommunikasjonsbedrift, og ikke er det, som det ved formodentlig en skrivefeil heter i fremlegget til

Statsbudsjett for 1989, "et utdanningsprosjekt". Likevel er prosjektet Alternativ Framtid litt av alt dette og mere til. Det er et fremtidsverksted der styrken og mulighetene nettopp ligger i de uvante koblingene - mellom fag, mellom samfunnsgrupper, mellom arbeidsmåter, mellom kunnskaper og idéer." Så er det da heller ingen vanlig oppgave, sier han, "å utvikle en helhetlig modell for et fremtidig samfunn, slik Alternativ Framtid skal."

I informasjonsavisen presenteres fra mange sider prosjektets metamorfose hittil og planer og struktur for årene fremover. Og jeg er imponert over hvor levende prosjektet er og de muligheter det åpner for. Det er et stort, omfattende prosjekt, også med mange åpninger og dialogmuligheter. Samt altså også med en viss, ikke ubetydelig økonomi. På mange måter er det som det helst burde være i utgangspunktet skal det ha noe for seg.

Denne informasjonsavisen fra AF er et godt vitnesbyrd om at prosjektet er godt i gang. Så jeg anbefaler å anskaffe den - ved f.eks. å skrive til de.

Har jeg noen spesielle eller særlige innvendinger mot prosjektet eller presentasjonen? Egentlig?

Vel. Ikke lett å si enda egentlig. Jeg dyster faren for at prosjektet kan kunne komme til å bli for akademisk, middelmådig borgerlig eller politisk infisert eller utstoppet. Eller hovmodig, arrogant, eller feigt, forbigående vesentligheter. Eller innpodet ensidighet og overfladiskhet i forhold til gjengse fordommer og vante forestillinger og mediarammer. Eller ødeleggende forpliktet på forskjellig vis i forhold til de politiske pengesekker som finansierer prosjektet. Eller hovmodig på forskjellig vis på grunn av sin status, sine kretser og innflytelse. For ikke å snakke om misunnelige; for at andre har oppnådd og kan oppnå så mye mere, med så langt færre og enklere midler, eller annerledes - eller i redsel for det og posisjon, eller av andre grunner og avgrunner. Også alt dette og mere til muligheter.

Men inntil videre er jeg gledelig overrasket og imponert. Ikke minst også fordi prosjektet er resultat av et forholdsvis bredt fremadskridende samarbeide: uten at kvalitets-senkende eller saklighetssenkende hensyn er fremtrådt, såvidt jeg kan se! Endå!

SPOR (-fortidsnytt fra midt-norge), utkommer 2 ganger pr. år. Årskontingent n.kr. 50,- Enkelthafter n.kr. 30,- (Postgirokonto: 5029905/edb nr. 500149). Utgives av Universitetet i Trondheim, Vitenskapsmuseet. Redaksjonens adresse: Arkeologisk avdeling, UNIT, Vitenskapsmuseet, N-7004 Trondheim, Norge. Tlf:07-392167/592173. Redaktør: Kari Støren Binns.

Tidskriftet SPOR vil jeg anbefale, idet jeg nu sitter med nr. 1, 1989 (4. årg. - 7. hefte) nettopp ankommet foran meg, og også har fulgt med endel i de forutgående. Nr. 1, 1989 nu har hovedtema Bruk av utmark, og rommer artikler om "Utmarksslätten - grunnlaget for det gamle jordbruket", og om myrslått, og om fjellslått i Trøndelag, og om dyregraver/fangetfeller, også om beverfangere i Innerdalen, og om tjærebrenning, og om jernfremstilling, og om rav-harpiks, og urter og vekster og litt av hvert mere. (Temaer som jeg iøvrig selv har skrevet og skriver endel om; i den norske, økopolitiske dagsavisen "Framtid i Nord" i Troms, hvor jeg har serien "Vekster og mennesker" gående - hvor f.eks. nr. 12, "Mest om løvtrærne og bartrærne i husdyrforingen" ligger (med de to første rubrikkene) i redaksjonen.)

Bladet har mye fine illustrasjoner og farvebilder, er greit i lay-outen og lettlest (altså ikke akademisk: - men er mere preget av oppriktig nysgjerrighet, pionérand og oppdagerglede), innholdsrikt (særlig dette siste nr. et nu), og noe tenderende mot det friskt spirituelle (men også mot det akademisk ensidige og overfladiske noen steder). Helhetsinntrykket jeg sitter med er definitivt positivt. En ungdommelig, kvinnelig redaktør har antaglig ikke minst æren for bladets vennlige fremtreden og at jeg betegner tidsskriftet Spor som en hittil fremadvoksende gledelig begivenhet. Som jeg tror det skal bli interessant å følge i tiden fremover.

Antropos (Tidskrift för antroposofi), red.
Ingrid Sahlberg, adresse: Karlbergsv. 40-1, S-113 27 Stockholm, Sverige. Tlf:311351/314784. Pg:261517-7. Det svenske tidsskriftet Antropos har utkommet i omtrent 30 år, med 10 nr. pr. år. Nu har de betenkt at de har liggende endel gamle nr. av bladet på lager - og at disse heller bør komme seg ut til interesserte. Derfor selger de ut gamle nr. for s.kr. 2,- pr. stk. (Evt. forsendelsesporto kommer i tillegg).

Selv gjorde jeg en bestilling på ett eks. av hvert tilgjengelig nr. til denne pris, og mottok etter en stund flere årganger av bladet (ikke alle komplette), fra omtrent årene mellom 1960 og 1972. Et meget godt og rimelig kjøp. Mye forskjelligartet, spennende kvalitativt åndsvidenskaplig/okkult litteratur for pengene. Alt i hop minst liksom dagsaktuelt som dengang det ble skrevet og utgitt. Anbefales.

Noen ord om frø- og plantekataloger:

Ikke bare vinden og dyr sprer frøene fra plantene i naturen og befordrer veksternes vandringer på moder jord. Men også vi mennesker - og da særlig frøforhandlerne med sine årskataloger. De beste av frøkatalogene er som en slags sommerfugler, eller bier f.eks. - fordi vi mennesker også er delaktige i hva som angår veksternes forflytning og befruktning (i deres kjærlighetsliv, rent ut sagt). Nesten som vinden, sommerfugler, bier, osv. Nesten som dem, er de bevingede frøkatalogene. Noe som kan være riktig levende i naturen og kulturen.

Men at det sniker seg inn alle mulige slags hybrider og babylonske kunstgrep i frø- og plantekatalogene, er mere enn et sørgelig faktum. I de kanskje fleste katalogene er det stort sett bare hybrider tilbudt nu mere! - samt giftbeisede frø og annen farenskap: kunstgjødsel, isoporpotter, aluminiumsdrivhus, plastkjemiske, syntetiske produkter, biokirurgi/teknologi, osv. Runåbergs Frøer i Sverige (adresse: Kånstorp 736B, S-444 93 Stenungsund, Sverige. Tlf:0303-77140) har gjennom sine årskataloger påbegynt et forsøk på å motarbeide og endre

denne utviklingen, såvidt jeg forstår de. Og er de enda eneste i så måte, meg bekjent. Av andre frøkataloger/forhandlere jeg har sans for vil jeg fremheve Impecta Handels, også i Sverige (adresse: S-640 25 Julita, Sverige. Tlf:01-50-923 31), de er nokså meget allsidige i utvalget og leverer frø fra hele verden, og har en oversiktlig og grei katalog hvert år. Det meste de har i katalogen er naturlig forørrte frø, men de fører ingen bevisst linje i så måte dessverre. (Derved kan en altså i prinsippet risikere f.eks. å motta mutasjoner bevisst frembragt ved radioaktiv bestråling, av en eller annen leverandør - for å nevne noe.) Ellers kan jeg nevne at Thompson & Morgan i England også har en nokså allsidig frøkatalog hvert år - den er dessuten svært så glørete og farverik også - men at det der er langt mere fare for hybrider og annet suspekt. Deres adresse er: P.O. Box 1308, Jackson, New Jersey 08527, England. Tlf:201-363 2225. Telex:247312. Fax:201-363 9356. De har holdt det gående siden 1855. Deres avdelingsforhandler i Norge er: Zimtrade A/S, Postboks 13, N-5463 Uskedalen, Norge. Tlf:054-86301. Den fineste frøforhandleren/frøkatalogen jeg pr. dags dato vet om er imidlertid Chiltern Seeds i England (adresse: Bortree Stile, Ulverston, Cumbria LA 12 7PB, England. Tlf:0229-581137. Pg:614 2060.) En katalog uten illustrasjoner, men som er meget allsidig, fyldig, oversiktlig og interessant lesning. Den er preget av en givende og artig personlighet med sans for litt av hvert som andre kataloger dessverre forbigår eller ikke har sans for av forskjellige grunner. I likhet med Impecta Handels i Sverige leverer de frø fra alle kanter av verden, og har lite hybrider og slikt, men har et meget godt utvalg av frø fra viltvoksende vekster, urter, trær, frukt, grønnsaker, etc. Så mye interessant egentlig. Og hver av vekstene står beskrevet med et lite kortfattet avsnitt, interessant personlig preget, med opplysninger om nytteverdi på så forskjellig vis, utseende, vekstområde, og litt av hvert. Anbefales. Frøene som kommer fra de er av fin, spiredyktig kvalitet også, så langt jeg har erfart selv og også hørt andre si.

Ellers kan jeg nevne at jeg fikk brev fra Suttons Seeds Ltd., adresse: Hele Road, Torquay, Devon TQ2 7 9J, England. Tlf:0803-62011. Telex:42777. om at de ikke mere driver eksport-service fra sin frøkatalog til private kunder. Altså trolig bare til grossister. De har holdt på siden 1806 og jeg har ingen erfaringer med dem, og jeg har aldri sett katalogene deres.

Dette var noen ord i anledning temaet frøkataloger. Mye mere kunne og skulle vært nevnt, men er det ikke plass til her. Planteriket og alt i den naturlige forbindelse vil inneha en mye mere påaktet oppmerksomhet i vårt fremtidige samfunn - hvis det blir noe mere jordisk samfunn i det heletatt i vår fremtid. (USA, amerikanerne, særlig, har for full fart påbegynt helvetesveien inn i "himmelen"! - med sitt program om "Star Wars" etc.; og har forsåvidt alt forlenget begynt å "vinke" farvel og adjø til vår jordiske virkelighet, til vårt underskjønne virkelighetsrom!) Planteriket er godt for så mye: luft, ly, le, jordkonsistens, redskaper, materialer, hjelpemidler, ernæring, atmosfære, trivsel, medisin, osv. Vi ville vært amputerte misfostre - om noe i det heletatt - uten planteriket og vår

jordiske virkelighet. (Likevel er altså visse folk, på så forskjellig vis egentlig, i ferd med å forlate det hele - og også uten å vite hva de gjør!)

Som en sår skal en høste, heter det i et megetsigende ordtak fra gammelt av. De færreste har undersøkt slike ordtak og andre selvfølgeligheter - som det de er. Eller tatt de alvorlig. Ikke bare i perspektivets "åndelige forstand", men også bokstavelig. Ikke minst også bokstavelig, på selvfølgelighetenes bestemte vis, gjelder et slikt ordtak.

rjh

ANG. BILDENE I DETTE NR. AV EBN:

- forsiden: Forsidebildet som symbolsk viser videnskapen etterfølgende i Naturens fotspor har for flere år siden vært brukt av EBN i annonser for EBN, med omtrent samme tekst. Det er et trykk fra middelalderen, men jeg husker bare ikke hvor jeg har det fra. Kan noen gi meg et tips?

- s.9: Figurbildet der er hentet fra forsiden på boken "Nye veje til helse - impulser til en alternativ medicin" av Nils-Olof Jacobson, Sverige 1975 - og er laget av Knud K. Andersen.

- s.15, øverst til høyre: Er tegnet av Yvonne Gamet, 1989; (signaturen i hjørnet ble litt utydelig), som lot meg få bruke det i EBN, hvor det publiseres for første gang.

- s.16: Er et linoliums-trykk eller noe, som Østtorm A. Nordø i Trondhjem laget, lot meg få og å få kunne bruke for få år siden. Min umiddelbare og første reaksjon på bildet var "Peer Synt i landskapet", som jeg straks døpte bildet.

- s.22: Fra den svenske kalenderen "Nornan", som var i sin 27. årg. i 1900.

- s.23: Fra boken "Grosse Liebe zu Kleinen Garten" av Beverly Nichols, Tyskland 1933, med tegninger av Rex Whistler.

=====

Esoterisk Bulletin i Norden

TIDSSKRIFT FOR INNEVIRKING OG DINNIBYLLIENDE NATUR

Esoterisk Bulletin i Norden - EBN

har utkommet siden 1982
og dreier seg om:

okkult orientering, kommunikasjon, perspektiver, ideer, alternativer, antibabylonisme, al-kemi, tradisjoner, kunst, natur, kultur, teknikk, historie, utvikling, folkeopplysning, osv.

Et annerledes og helt alternativt tidsskrift! Fra landet i landet; om virkeligheten i virkeligheten. Skriv eller ring etter et prøvenr. om du tror det kan være noe for deg.

Redaktørens adresse:
Rune L. Hansen,
N-6890 Tammervåg, Norge.
Tlf. 073-21 126.
Pg.: 3885 608

HVA OG HVORDAN ER EBNs NETTVERK OG ABONNEMENTSARKIV?

Fortløpende ved hver fullmåne revideres og trykkes EBNs abonnements-arkiv i et avgrenset/begrenset opplag, - som utgis og utsendes av redaktøren til spesielt interesserte.

Dette også, nettverksidéen, og for sikkerhets skyld. At det skal innebære noen fare for noen som helst å stå oppført i et slikt, distribuert dataarkiv, er ikke meningen. EBN driver et åpent og oppriktig arbeide med grunnleggende, enkle idealer som natur- og menneskevennlighet, etc. Men er et tidsskrift som på denne måten også fortløpende forsøker, igjen og igjen, å innskrive verden i et situasjonsbestemt manntall.

Skulle EBNs abonnements-arkiv sentralt gå tapt ved noen anledning, så vil det også da være forholdsvis enkelt å tilbakekalle eller gjenopprette - i og med at det er desentralisert.

At det trykkes, utgis og utsendes av redaktøren til spesielt interesserte betyr ikke at alle og enhver eller hvem som helst kan få tak i det eller bruke det fritt. Men at spesielt interesserte via redaktøren eller andre spesielt interesserte kanskje vil kunne oppnå å anskaffe det og å kunne bruke det. Forskjellen trenger ikke være stor - og EBNs abonnements-arkiv kan sies å på mange måter være et tidsskrift i tidsskriftet. Et tidsskrift for spesielt interesserte. I seg selv og på sitt bestemte vis et mangfoldig og egenartet, og særegent, tidsskrift.

ANGAENDE SANERING, SLETNING OG ENDRING AV ABONNEMENT:

Av det tidsskrift i tidsskriftet som EBNs abonnements-arkiv kan sies å være, fremgår bl.a. fortløpende hvem som får EBN tilsendt og hvorfor eller hvorfor ikke.

Fortløpende vil EBNs redaktør revidere EBNs abonnements-arkiv, og trykke og distribuere det. Ønskede saneringer eller sletninger av abonnement kan forsåvidt utføres av redaktøren, og vil forsåvidt bli utført av redaktøren. Også endringer i det vil bli utført og kan bli utført.

Pr. skrivende stund, 10. juni 1989, har EBN nesten 300 forskjellige navn/abonnement (med adresser og opplysninger) i sitt arkiv. Alle disse er ikke betalt eller likeå aktuelle, og flest mulig av disse vil bli strøket ved første og beste anledning. Dette særlig fordi EBNs redaktør ikke har så stor økonomi og kan sies å være en forholdsvis lavtlønnet/ulønnet kulturarbeider, - og hverken finner det riktig eller har råd til å betale for slike abonnement. Det samme gjelder mht. å la det inngå i EBNs budsjett.

De som av noen grunn har oppnådd gratis- eller gaveabonnement oppfordres også til å betale for sitt abonnement, men vil ha et slikt abonnement opprettholdt så lenge EBNs redaktør synes det er, eller tror det er, bra grunnlag for det. De særlige grunner og betalte abonnement er på alle måter prioritert - skulle f.eks. den situasjon oppstå at budsjettet/økonomien bare tillater å trykke eller utsende noen nr. av EBN i et begrenset opplag, da vil disse abonnements først og fremst få EBN tilsendt, og de andre eller

**DET ÄR INTE
STORLEKEN
SOM AVGÖR**

Små annonser
har också läsare

Fig. 1:

 Esoterisk Bulletin i Norden/EBN --- ARKIV --- Registrering av abonnement, etc.

Fordeling:	Fornavn:
	Efternavn: Runåberg frøer
	C/o:
	Adresse: Kånstorp pl. 7368
	Postnr.: S-444 93 Stenungsund
	Land: Sverige
Kode: v	Tlf: 0303-77140
Eks.: 1	Telefax:
	Datalinje:
Saldo: 30.00	Postgiro: 4739766-6
	Bankgiro:
Trengs (t/f): F	Annet: Frøkat. hvert år.
Notater: memo	

Fig. 2: Record# KODE BETYR

1	a	annonsør
2	b	bytteabonnement
3	c	
4	d	distributør
5	e	ekstraadresse/ferieadresse/etc.
6	f	forespørsel
7	g	gratis/gave
8	h	henvisning
9	i	interessert
10	j	
11	k	
12	l	
13	m	mangler adresse
14	n	nevnt i bladet
15	o	opphørt
16	p	vil ha prøvenr.
17	q	har fått prøvenr.
18	r	
19	s	service/sidesatt
20	t	tilsendelse
21	u	unntatt/utsortert/utgått
22	v	vanlig abonnement (betalt)
23	w	avventer innbetaling
24	x	bestillinger
25	y	
26	z	avtaler
27	æ	
28	ø	
29	å	

EDIT |<C>|EBN |Rec: 7/276 |

flere av de andre faktisk risikere å ikke få det tilsendt - uten at redaktøren nødvendigvis oppgir beskjed til de det gjelder.

ANGAENDE ARKIVSYSTEMETS KODER OG REGISTRERING:

Fig. 1, er en skjermutskrift fra arkivsystemet til EBN, og viser på hvilken måte opplysninger om abonnementet registreres her i redaksjonen.

Fig. 2, til høyre, viser de bokstavkoder som brukes på adresselappene ved utsendelse av EBN til abonnementet, og hva de betyr. I fig. 1 står f.eks. bokstaven v oppført som kode. Gå til fig. 2, der ser du at (record 22) kode: v, betyr at det dreier seg om et vanlig, betalt abonnement.

For hvert nr. av EBN som utsendes klistrer vi en adresselapp på bladet til hvert abonnement. Foruten navn og adresse, vil det på denne stå anmerket en bokstav over navnet - og fig. 2. her viser altså hva denne bokstavkoden betyr. Dessuten vil det på adresselappen nederst stå oppført en sum - og denne summen tilsvarer abonnementets saldo: viser altså hvor mye penger abonnementet, etter det mottatte nr. av EBN, har tilgode. Og altså hvorvidt det bør gjøres ny innbetaling for å opprettholde abonnementet.

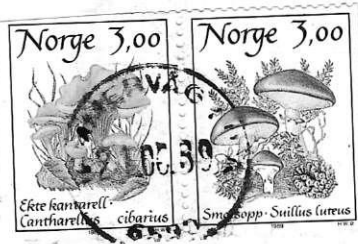
EBN utsender ingen regninger eller postgiro-innbetalingsblanketter for abonnement; - systemet er lagt opp slik for å redusere redaksjonens arbeidsbyrder, og krever at de som vil ha abonnement eller opprettholde sitt abonnement selv, uoppfordret gjør nødvendige innbetalinger. Dvs. straks et abonnement, altså saldoen, kommer på minus-siden. Systemet er lagt opp slik at et abonnement fort og automatisk blir strøket ellers! Abonnementets saldo endres fortløpende etter hver utsendelse av EBN og når det fra abonnentens side skjer innbetalinger.

------*

Beste hilsner fra
 EBNs redaksjon.

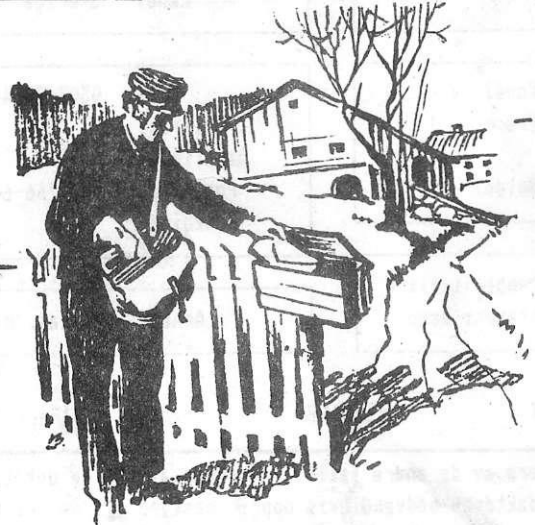
porto

TRYKKSÅK/BLAD - fremsendes til:

..... V
 Inna
 Kuldvere
 Trollahaugen 30
 N-7069 Trolla
 Norge
 120.00
 Retur til: (Dette nr. kr. 20,- pr. stk.)

EBN/R.L. Hansen,
 N-6590 Tømmervag,
 Norge. Tlf: 073-21126. Pg: 3885605.

***** ESOTERISK BULLETTIN I NORDEN *****

BLAD FOR OKKULT ORIENTERING & KOMMUNIKASJON! Tilstrebet å utkomme ved hver fullmåne; men tar det nu mere med ro, og er en fortløpende orientering til alle med okkulte/esoteriske/videnskaplige interesser - en orienteringsbulletin for bearbeiding av stoff og samarbeide. Vil inneholde nyhetsstoff, bokmeldinger, kommentarer, små artikler, billedstoff, kategorisering, poesi, brevkasse, dialog, adresseutveksling, og mye annet som angår saken. Det meste av stoffet vil være i form av notater, skisser og oppsett beregnet for egenarbeide og videre studium. De enkelte bidragsytere er selv ansvarlige for sitt stoff. Bladet er ment å fungere i høy grad selvstyrt: - er ment bygget opp gradvis som i en alkemisk prosess/-samklang med abonnentene, i all enkelhet uten overdrivelser. Bytteabonnement med andre blader, tidsskrifter, etc., selv om prisen eller utgivelsesrytmen er forskjellig, som arbeider for den nødvendige nye kultur og dannelse, er ønskelig og regnet som vesentlig: - sånn blir det lettere for oss å holde oss orientert, veksle erfaringer, tips og annet!

ESOTERISK BULLETTIN I NORDEN er i Ordets rette forstand en orienteringsbulletin, og vil også legge vekt på å være det.

Det okkulte - det skjulte; det som er skjult bak menneskers fordommer, illusjoner og idyller, den åndelige verden, de åndelige sfærer som er skjult bak overflatene og overfladiskhet etc., trenger virkelig-hetskontakt. EBN er et talerør, samlingssted, forum og vindu for dette og så meget, udogmatisk; med idealer som natur- og menneskevennlighet.

EBN er ikke bare et tidsskrift, men også en opplysningskampanje, et nettverk og mye annet som fremadskrider mest mulig alkemisk.

Vårt motto kunne vært: Blandt det enda skjulte er også hva vi enda trenger.

Hilsen redaktøren, Rune L. Hansen.

